

- Akadály nélkül
- Vurt reloaded
- Tibi a hegyről
- Az elveszett birodalom
- Egy kis ösztönzés

Főiskolai magazin

XVII. évfolyam 2. szám - 2006. október

SZTE JGYTFK

Gólyabál 2006

Tisza Szálló, Széchenyi tér 1/A
2006. november 7. kedd

Program:

Tükörterem-

19.30-22.00h- Vacsora

22.30h- Dáridó hajnalig

Nagyterem-

20.00h-04.00h- A báli zenét szolgáltatja a JOY zenekar

Közben:

21.00h- Nyitótánc: fellép a PAVAN Táncegyüttes
Megnyitó: dr. Galambos Gábor főigazgató
és Nagy Zoltán Péter HÖK-elnök

23.00h- Meglepetés sztárvendég

00.00h- Tombolahúzás

01.00h- A gólyák ünnepélyes fogadalomtétele

Az est házigazdája: Csillagszemű Csabi Juhász.

Bővebb információkért figyeld a plakátokat és a www.jugyu.hu weboldalt.
Az SZTE JGYTFK HÖK szervezésében. A programváltoztatás jogát fenntartjuk.

A tartalomból

Új világban 8

Sok-sok vicces csik 13

Ördögi éjszaka 14-15

Drágakövek 18

Dalí újra 32

**Az SZTE Juhász Gyula
Tanárképző Főiskolai
Kar hallgatóinak
magazinja**

KIADJA AZ SZTE JGYTFK
HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATA

Felelős kiadó: Nagy Zoltán Péter

Főszerkesztő: Vörös Eszter

Főszerkesztő-helyettes: Pauleczki Andrea

Munkatársak:

Bardócz Ata (*odzis*) ✦ Hörögő (*hangár*)

✦ Döbör Ágota (*psycho*) ✦ Dévényi Dia (*terítés*)

✦ Fehér Mária, Ács György (*grafika*)

✦ Szuperák Attila (*(arc)pirító*) ✦ Tordai Gábor (*miegymás*)

✦ Pásztor Tamás (*képregény*) ✦ Szél Adrienn (*test-lélek-harmónia*)

✦ Kovács Andor (*üszítőnéző*) ✦ Ament Balázs (*foto*)

Tördelés, layout: Szakács László

Színes oldalak: Ács György

Korrektúra: Patik Krisztina

Terjesztés: boci

Fotók: internet

Marketing:

„Ages Quod Agis”

Hallgatói Szolgáltató és Információs Központ Kht.

6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.

alattyanii@jgytf.u-szeged.hu

*A megjelenő hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség felelősséget nem vállal!*

A szerkesztőség címe:

6725 Szeged, Boldogasszony sugárút 6.

szerkesztoseg@tu-magazin.hu

Telefon/fax: (62) 544-759

Nyomda:

E-Press Nyomda Kft. (62) 424-964

Megjelenik 3000 példányban

Az irodalmi rovatot a Fialat Szegedi Írók Köre támogatja.

Alapítva 1990-ben.

Eng. szám: B/ISK/198/CS/1992

Szerkesztői levél

Azt hiszem, országunkban nem akad olyan ember, akit az elmúlt hetek történései ne ragadtak volna magukkal – tartozzon bármelyik politikai oldalhoz. Az is természetes, hogy minden áron próbáljuk megvédeni a magunk igazát, és rést találni az ellenkező álláspont érvein. A probléma akkor kezdődik, ha már nem maga a vita és az építő jellegű javaslatok jelentik a lényegyet, hanem az, hogy mindenáron letiporjuk, legyőzzük a másikat, s nem válogatunk az eszközökben. Az elmúlt napokban láttam nyugdíjas nénit, amint az esernyőjét lóbálva eredt utána egy hasonlóan élemedett korú hölgynek – csupán azért, mert nem ugyanazon a véleményen voltak. De eszembe jut ilyenkor Londonban élő barátom (talán nem is annyira meglepő, mint inkább megdöbbentő) mondata: a londoni magyar fiatalok épp úgy egymás torkának ugrottak a májusi választások előtt, mint ahogyan itthon az ország két fele...

Nem hinném, hogy bármelyikünk is csupán egy tulajdonsággal rendelkezik, nem abból áll az életünk, hogy a nap huszonnégy órájában narancssárgák vagyunk vagy pirosak... Emellett tanulunk, dolgozunk, alkotunk, szeretünk... És persze gyűlölünk, ahogy azt nagyon sokan teszik az utóbbi években, s csupán csak a fenti „tulajdonság” alapján ítélnék meg másokat. S ami talán még rosszabb: sokan egyáltalán nem is kíváncsiak a másik oldal véleményére. Pedig ahhoz, hogy teljes mértékben megérthessük a másik cselekedeteit, igen sokat segíthet, ha megértjük – még ha nem is fogadjuk el – azokat a hajtóerőket, melyek e cselekedetekre sarkallják őket. Persze a gondolkodás nélküli reakciók következményeként előkerülnek a fegyverek – legyen az konkrét tárgy vagy akár a szavak ereje. Az, akinek csak ilyen rugóra jár az agya, könnyen beleeshet abba a hibába, amit Abraham Maslow, a szükségletelmélet megfogalmazója öntött egy rövid mondatba, s amelynek tanulsága megfontolandó:

„Ha a kalapács az egyetlen szerszámod, mindent szögnek nézel.”

Vörös Eszter

Nappalis és levelezős hallgatók tájékoztatója

ZÁRÓVIZSGA 2007.

Záróvizsgák ideje:

2007. január 22-26.

A záróvizsgára bocsátás feltétele a TVSZ-ben leírtak teljesítése. A beosztás a Tanulmányi Osztályon és a Tanszéken lesz megtekinthető.

A szakdolgozat leadásának határideje: **2006. november 20.** A Tanulmányi Osztályon kell leadni 1 példányban.

A záróvizsgára jelentkezés határideje: **november 20.**

A záróvizsgára jelentkezés módja: a kitöltött nyomtatvány* leadása a Tanulmányi Osztályon.

Felhívjuk a záróvizsgát korábban halasztó hallgatók figyelmét, hogy lecke-könyvüket legkésőbb **január 8-ig** hozzák be. Csak azok tehetnek záróvizsgát, akiknek lecke-könyvét a jegyző viszi el az adott napon a Tanulmányi Osztályról.

Ekkor mutassák be a nyelvvizsga-bizonyítványt is.

AKI A HATÁRIDŐ(KE)T ELMULASZTJA, ANNAK A ZÁRÓVIZSGA JELENTKEZÉSÉT ÉRVÉNYTELENÍTENI KELL.

A diplomaátadó ünnepség 2007. július 7-8-án több turnusban lesz.

Az ünnepségen a diplomát csak tárlásban lehet átvenni. Talár rendelhető és befizetéshez szükséges csekk kérhető a Hallgatói Ajándékboltban (Tamási Áron

Klub Boldogasszony sgt. 6. fsz. tel: 62/544-780) és a Tanulmányi Osztályon. A befizetést igazoló csekk bemutatásának határideje április 20.

A záróvizsgákkal kapcsolatos részletes tudnivalók megtekinthetők a Tanulmányi Osztály hirdetőtábláján és a weben a www.jgytf.u-szeged.hu/TO/aktualit.htm címen.

Aki az oklevél kiadásának nyelvi feltételét a záróvizsga idejéig nem teljesíti, az a diplomát a nyelvvizsga-bizonyítvány bemutatását követő 30 napon belül kaphatja meg.

Az abszolutórium megszerzése után záróvizsga bármikor tehető, az adott évre érvényes követelmények szerint.

Nyelvizsga és szakdolgozat követelmények

Szakpár típus	Szakdolgozat Szám	AM-követelmények			Nyelvvizsga alapfok C, középfok A, B, C
		mindkét tanárszak	1 nem tanárszak	ha a bölcsész szak pedagógia	
bölcsész-bölcsész, term.tud, művészeti, egészségtan	2	0	10	18	középfok C vagy nyelvszak
bölcsész-testnevelés	1	15	25	33	középfok C vagy nyelvszak
bölcsész-tanító	1	15	25	33	középfok C vagy nyelvszak
bölcsész-gyógypedagógia	1	15	25	33	középfok C vagy nyelvszak
term.tud.-term. tudomány, tanító, gyógypedagógia, testnevelés	1	15	-	-	alapfok C vagy középfok A, B
term.tud.-művészeti, egészségtan	2	0	-	-	alapfok C vagy középfok A, B
egészségtan-testnevelés	1	6	-	-	alapfok C vagy középfok A, B
ének-karvezetés	1	15	-	-	alapfok C vagy középfok A, B
művészet-gyógypedagógia, tanító, testnevelés	1	15	-	-	alapfok C vagy középfok A, B

A tanító és gyógypedagógia ebben az értelemben tanár szakként szerepel a táblázatban (két tanár szak egyike lehetnek)

*A záróvizsgára jelentkezéshez formanyomtatvány **besszerezhető** a Tanulmányi Osztályon és **letölthető** a weben a www.jgytf.u-szeged.hu/TO/aktualit.htm címen.

A következő záróvizsga-időszak:

2007. június 11-22.

Záróvizsgára bejelentkezés:

2007. április 20.

A szakdolgozat leadási határideje:

2007. április 20.

Alattányi István
SZTE JGYTFK TTSZ
koordinátor

2006/2007-ES TANÉV I. félév

■ **Október 30.-NOVEMBER 3.:**

Őszi szünet

■ **NOVEMBER 15.:**

Kari Tudományos és Művészeti Diákköri Konferencia (oktatásmentes munkanap)

■ **November 20.:**

Szakdolgozatok beadási határideje (a januárban záróvizsgázóknak)

■ **DECEMBER 18.-JANUÁR 26.:**

Vizsgaidőszak

■ **JANUÁR 22-26.:**

Záróvizsgák

■ **JANUÁR 29.-február 2.:**

Engedélyes vizsgaidőszak

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
KULTURÁLIS IRODÁJA

EGYETEMI ZENEI VERSENYT *hirdet*

AZ EGYETEM NAPPALI TAGOZATOS HALLGATÓI SZÁMÁRA.

A versenyen a komolyzene, a népzene, valamint a jazz, musical, sanzon körébe tartozó, összesen 5-10 perc műsoridejű hangszeres vagy vokális szólódarabok és kamaraművek, illetve eredeti (nem zeneszerzői feldolgozású) népzenei anyag énekes vagy autentikus hangszeres előadásával lehet részt venni.

Szólístaként a Szegedi Tudományegyetem nappali tagozatos hallgatói indulhatnak, kivéve a ZFK hallgatóit, illetve a JGYTFK ének-zene szakos hallgatóit.

Kamaracsoportok esetén az előadók maximális létszáma hat fő; a tagok legalább felének az SZTE hallgatójának kell lenni. A versenyzők esetleges zongora- vagy egyéb hangszeres kísérelője bárki lehet.

A nyilvános hangversenyen zsűri ítéli oda a díjakat, pénzjutalmakat.

Az Egyetemi Zenei Verseny kategóriái:

I. KOMOLYZENE

- I. A: Vokális komolyzene
(szólísták és együttesek)
- I. B: Hangszeres komolyzene
(szólísták és együttesek)

II. NÉPZENE

- I. A: Népdaléneklés
(szólísták és együttesek)
- II. B: Hangszeres népzene
(szólísták és együttesek)

III. JAZZ, MUSICAL, SANZON

- III. A: Vokális könnyűzene
(szólísták és együttesek)
- III. B: Jazz együttesek

Az Egyetemi Zenei Verseny
140.000 Ft összdíjazású.

A versenyekre november
második felében kerül sor.

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM KULTURÁLIS IRODÁJA

EGYETEMI VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VESENYT *hirdet*

AZ EGYETEM NAPPALI TAGOZATOS HALLGATÓI SZÁMÁRA.

A versenyzőknek három művel kell pályáznuk:

- egy szabadon választott kortárs költő versével,
- valamint magyar szerzők kettő szabadon választott versével vagy prózájával.
Egy-egy vers, illetve próza műsorideje nem haladhatja meg a 10 percet.

A zsűri egy első (20.000 Ft), egy második (15.000 Ft), egy harmadik díjat (10.000 Ft), valamint egy jutalmat (5.000 Ft) oszt ki.

A versenyre november második felében kerül sor.

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM KULTURÁLIS IRODÁJA

EGYETEMI SZERELMES DAL PÁLYÁZATOT *hirdet*

AZ EGYETEM NAPPALI TAGOZATOS HALLGATÓI SZÁMÁRA.

Az SZTE Kulturális Irodája Egyetemi Szerelmes Dal Pályázatot hirdet. Olyan szövegeket várunk, amelyek dal formában – megzenésíthető szöveggel – szólnak a szerelemről, legyen az szerelmi vallomás, szerelmi üzenet, szerelmi bánat, első/utolsó randevú stb. Egy pályázó csak egy szöveggel jelentkezhet, amelynek terjedelme maximum 1 nyomtatott oldal. Az ennél hosszabb írásokat a bírálók automatikusan kizárják a versengésből.

A pályaműveket zárt, jelígével ellátott borítékban kell leadni, amelyben egy újabb zárt boríték a jelíge feloldását (név, kar, szak, évfolyam, értesítési cím, telefon) tartalmazza.

A zsűri egy pályadíjat (20.000 Ft) és két jutalmat (10.000-10.000 Ft), valamint **különdíjakat** oszt ki.

A pályázat leadási határideje, helye: 2006. november 13., SZTE Kulturális Iroda (Dugonics tér 13. II. emelet).

Az előadói versenyekre az SZTE Kulturális Irodában (Dugonics tér 13. II. em.) beszerezhető nevezési lapon lehet jelentkezni 2006. november 6-ig. Minden egyes verseny és pályázat díjait szakzsűri ítéli oda. A versenyek ünnepélyes eredményhirdetésére és Díjkiosztó Gálaműsorára 2006. december elején kerül sor.

Téged várunk!

Gyere hozzánk dolgozni, ha

- eddig csak a fióknak írtál, de már szeretnéd megmutatni magad!
- szeretsz utánajárni azoknak a dolgoknak, amelyek szúrják a szemed!
- újságíróként szeretnél egy igazán jó csapat tagja lenni!
- szeretnél mindezzel egy kis pénzt is keresni!

Várjuk HÍVÁSOD: 62/544-759, (a jelszó: TÚ), küldhetsz E-MAILT: szerkesztoseg@tu-magazin.hu vagy megkereshetsz minket SZEMÉLYESEN is a főépület alagsorában
(a fénymásolódnál jobbra)!

Regisztrálj és informálódj!

A FOLYAMATOSAN FEJLŐDŐ TECHNOLÓGIÁK AZÉRT VANNAK, HOGY MINÉL JOBBAN MEGKÖNNYÍTSEK AZ ÉLETED. MA MÁR NEM NAGY SZÁM AZ INTERNETEN PIZZÁT RENDELNI, DE A LEGJOBB, HOGY A FŐISKOLAI INFORMÁCIÓKAT IS EGY HELYEN, ÖSSZESZEDETTEN TALÁLOD. ÉS MÉG MI MINDENT...!

2005. szeptember óta hivatalosan is működik a JGYTF Információs portálja. Az azóta eltelt időben közel 1100-an regisztráltak magukat. Ez a weboldal a főiskola hallgatóinak készült, hogy kapcsolatot tarthassanak egymással. Persze ennél sokkal többről van szó, ez csak a legfontosabb funkciója. Regisztrált felhasználói igen sok segítséget kaphatnak, és hamarosan újabb érdekes dolgokat találhatsz itt.

Megtekintheted az aktuális híreket, általános, nappali, levelező, és külön, saját tanszéke(i)d formájában. Jegyzeteket tölthetsz fel és le. Ez nagyon hasznos funkció, amennyiben kihasználják a benne rejlő lehetőségeket. Megtalálsz az alapvető információkat az orvosi ellátásról és telefonkönyv is van. A bulik plakátjaival mindenhol találkozol, aki viszont ennél több kultúrát szeretne magába szívni (nos, ez határozottan nem ártana), az a rendezvények menü alatt tudakozódhat.

Felteszem nem sok hallgató szeretne tudása bővítésének céljából plusz órákat tanulni (nos, csak ismételni tudom magam), pedig a portálon korrepetálásra is lehet keresni.

A térképek és menetrendek felbecsülhetetlen segítséget jelentenek a nem

őslakos szegediek számára. Nem is beszélve arról, hogy a főiskolának az egyetlen, normális teremkeresője is itt található, és ez nem túlzás. Használható. Aki nek volt már ezzel gondja, az igazán átérzi a jelentőségét.

Üzenetet lehet küldözgetni csoporttársaknak, HÖK-nek, tanszékeknek és regisztrált tanároknak.

A rendszert a tanárok is tudják használni, kihasználni már kevésbé. Pedig jelentős fáradságtól kímélnék meg magukat. A Tanulmányi Osztályról nem is beszélve.

Jelenleg az egyetlen csoport, akik talán ki tudják használni a hallgató-előadó kapcsolattartást az oldalon, azok a Közművelődési Tanszék informatikus könyvtáros hallgatói. Meglepő módon a regisztráltak közel felét ők teszik ki.

Az egész rendszer kidolgozása rengeteg munkába és két és fél évbe telt két embernek. Bracsok Norbert a programozási feladatokat végzi, míg Lázár Attila a funkciók kitalálásában és közvetítésben vállal szerepet.

Az oldal hamarosan megújul, jó néhány hasznos ötlet kerül megvalósításra. Külsőleg alapvetően a régi marad, bár a menüsor kicsit átalakul. Bekerül egy

olyan funkció az iwiw alapján, ahol csoporttársakat lehet ismerősnek jelölni. Ez egy kicsit zártabb, de barátságosabb, közelebb lesz csak nekünk, főiskolásoknak. Ezekben belül csoportokat is lehet kialakítani (mondjuk rögtön látod, kívül szoktál inni). Ez a legnagyobb újítás.

Beállíthatod majd magadnak, hogy elérhető legyen mindenki számára, vagy csak amúgy „szellemként” vagy a rendszerben. Ekkor a funkciókat ugyanúgy ki tudod használni, de a többiek nem látnak téged. A tárolható üzenetek száma megduplázódik, most már százat lehet tárolni.

A rendszer össze van kötve a TÁK-kal, és a HÖK oldalával is. Az eseménynaptáron rengeteg programot nyomom lehet majd követni.

Ezeket kívül rengeteg dolgot lehetne még alkalmazni, a készítőik fantáziája is szinte végtelen. Sőt, bárkitől várnak és elfogadnak ötleteket. Csak ez a fránya magyar betegsége ne lenne az új dolgoknak. Ameddig valami nincs, addig megy a sírás, aztán ha valaki megvalósítja, akkor meg alig használjuk. Ez baj.

Tessék regisztrálni, és informálódni: www.jgytf.u-szeged.hu, Információs Portál.

Nagy Szabolcs

Tamási Áron Klubtagsági Kártya Regisztráció

Regisztrálj Te is a TÁK kártyára és vedd igénybe az SZTE JGYTFK HÖK, a Tamási Áron Klub, az SZTE Szabadidőközpont, a SZOTE Klub és a Centrál Kávézó és Retro Club szolgáltatásait **KEDVEZMÉNYESEN!**

www.jgytf.hu

Kiemelt programok 2006 októberében

2006. október 12.: JUGYUS BULI A JATE KLUBBAN
2006. október 24.: TESTCOOLTÚRA PARTY A SZOTE KLUBBAN

Pál Imre Fair-play díj

KÉT ÉVE TÁVOZOTT EL KÖZÜLÜNK PÁL IMRE, A SZEGEDI DIÁKSAJTÓ KIEMELKEDŐ ALAKJA, A HÖKKENTŐ ÚJSÁG-ÍRÓJA. IMI, AKI AKTÍVAN RÉSZT VETT AZ SZTE LEGTÖBB HALLGATÓT MEGMOZGATÓ EGYETEMI LABDARÚGÓ BAJNOKSÁGÁBAN, NEMCSAK GYORSASÁGÁVAL, HANEM HATALMAS AKARATEREJÉVEL IS PÉLDÁT ÁLLÍTOTT EGYKORI CSAPATTÁRSAI ÉS ELLENFELEI SZÁMÁRA. TRAGIKUS HALÁLA UTÁN LÉTREJÖTT KEZDEMÉNYEZÉST SZINTE MINDENKI TÁMOGATTA, AKI VALAHA KAPCSOLATBA KERÜLT VELE, ÉS TERMÉSZETESEN A BAJNOKSÁG SZERVEZŐI IS.

Az egyetemi bajnokságban 130 csapat megközelítőleg 1300 játékosa kergeti a labdát évről évre Szegeden. A leg-sportszerűbb csapat titulust minden szezon után az a csapat kapja meg, amelyet a többi csapat játékosai és szurkolói megválasztanak. Idén már jóval többen szavaztak mint a tavalyi első alkalommal, és remélhetőleg ez minden évben csak nőni fog, ahogy azon csapatok száma is, akik fontosnak érzik a fair play eszméjét.

Fotó: Huszka János

Az elmúlt szezonban a legtöbb szavazatot az EFK csapata kapta, így ők vehették át a díj alapítótól az ajándékokat és játszhattak egyet a díj alapítói és támogatói által delegált csapattal. Szerencsére az időjárás is kedvezett ennek a dicséretes megemlékezésnek, így méltó módon tudtunk emléket állítani Iminek és egyúttal e remek játék eszméjének is.

Szupi

Akadálymentes Teleki

A MUNKÁLATOK MÉG A NYÁRI SZÜNET ELŐTT, JÚNIUSBAN MEGKEZDŐDTEK ÉS SZEPTEMBERBEN MÁR AZ ÚJ AULÁVAL RENDELKEZŐ KOLLÉGIUMBA KÖLTÖZHETEK BE A LAKÓK, MAJD SZEPTEMBER 13-ÁN EGY BEMUTATÓSÉTA KERETÉBEN HIVATALOSAN IS ÁTADTÁK AZ ÉPÜLETET.

A *Fogyatékos személyek esélyegyenlőségének elősegítése* című Phare pályázat 50 millió forinttal támogatta a kollégiumot, az önrészt pedig az egyetem biztosította a lakhatási támogatásból. Akadálymentesíteni csak teljes épületet lehet, ezért van az, hogy a technika tanszék bejáratánál is átalakításokat végeztek – mondta Borsi Istvánné, a kollégium igazgatónöje. Mivel teljes akadálymentesítés történt, ezért a mozgás-, a hallás- és a látássérülteknek is meg kellett könnyíteni az odajutást. A Teleki Kollégium Szeged központi helyén van, ide könnyen el tudnak jutni a hallgatók, a kerekesszékeseknek nem kell villamossal közlekedni (sajnos nem is tudnának), a gyengén látók segítségére pedig a vakvezető vonal szolgál.

Kerekesszékes hallgatónak egy szoba és egy fürdőhelyiség van kialakítva – nemcsak jugyus, hanem az egyetem bármely karán tanuló hallgató igénybe veheti –, az egyéb fogyatékosokkal élők olyan szobában kapnak elszállásolást, mint a már ott lakók.

Az átalakítás során kicserélték a bejáratú ajtókat, most fotocellás ajtókon átkelve lehet bejutni – hallgatók szerint igen nehéz a bejutás, mert a portás nének nehezen hallják meg, ha valaki be szeretne menni, a szobák ajtáján szabvány méretűre cserélték a számokat, és a liftakna cseréje is kötelező volt, mert az előzőbe nem juthatott volna be egyszerűen egy toloszékes.

Az alagsor megszűnésével megszűnt a kerekpártároló és a konditerem is. Az épületen belül most nincs lehetőség a biciklik tárolására. Most az udvaron egy dróthálóval körbekerített, fedett rész kialakítása a cél. A konditerem végleg megszűnt, aminek az edzeni akaró fiatalok nagyon nem örülnek.

Ez az új bejárat felveti a kérdést, hogy várható-e beléptetőkártyás rendszer. Igazgatónő erre az alábbi felelt: „A beléptetőkártyás rendszeren már gondolkodtunk, de ehhez befektetés kell, vagyis pénz, amivel mi most nem rendelkezünk.”

A változás megtörtént, ezzel együtt kell élni és hozzá kell szokni, de szerin-

Előtte

Utána

tem azért nem olyan veszés a helyzet, örülünk az új aulának, és használjuk rendeltetészerűen.

RB

Képek: Ament Balázs

TÁKoltunk egy új világot

A TANÉV ELSŐ FÉLÉVE MÁR JAVÁBAN TART. NÉGY JUGYUS BULIT TUDHATUNK A HÁTUNK MÖGÖTT, ÉS EZEK SZÁMA FOLYAMATOSAN GYARAPODIK, HISZEN OKTÓBERTŐL A TÁK-BAN IS BEINDULTAK A PROGRAMOK. KARUNK KULTURÁLIS REFERENSÉT, MÁRA KRISZTIÁNT AZ ELKÖVETKEZŐ HÓNAPOK TERVEIRŐL KÉRDEZTEM.

Milyen változásokat hoz az új tanév a TÁK-ban?

A 2006-2007-es tanév – immáron mondhatni – a TÁK régi-új arcát mutatja, visszatérünk a hagyományokhoz és *TÁKoltunk egy új világot* címmel egy átfogó programsorozatot indítottunk. Itt végre egy igazán jó csapat dolgozik az „Ages Quod Agis” Hallgatói Szolgáltató és Információs Központ Kht. munkatársaival együttműködve, és természetesen a HÖK-csappal is remek programokat alakítottunk ki, amelyek mindenképp a hallgatókra vannak méretezve, éppen azért, mert a múlt félévben jelentős tapasztalatok származtak abból, hogy mire van igény. Már kész a www.tak.hu, ahol sok-sok érdekességgel, fotogalériákkal, programelőzetesekkel várjuk a hallgatókat.

Milyen programok voltak sikeresek az előző évben, amelyeknek várható folytatása?

A humoristát minden félévben szeretnénk megtartani. Tavasszal Maksa Zoltán volt a vendégünk, idén a Karácsonyi Fesztivál keretein belül Ihos József (Kató néni) látogat el hozzánk, valamint a fesztiválon a hallgatók 3 kívánsága is teljesül majd december 7-én, de hogy mi is az pontosan, az legyen meglepetés. A másik nagy előrelépés, amely egy újabb kulturális széletet szakít ki és talán a magyar szakosoknak lehet érdekes, de rajtuk kívül is mindenkinek, hogy Schäffer Erzsébet, a Nők Lapja főmunkatársa érkezik a TÁK-ba. Ez azért is fontos, mert Schäffer Erzsébettől a nagymamánkon keresztül egészen a pici gyerekekig mindenki olvasott már valamit, hiszen sok frása jelenik meg a Nők Lapjában, emellett pedig fantasztikus könyvei vannak és egy hihetetlen kisu-gárzású hölgyről van szó, október 18-án, szerdán 19 órától lesz a TÁK-ban.

Kik látogathatják a TÁK-os rendezvényeket?

Bízom benne, hogy a TÁK-os rendezvényeket minél több egyetemista látogatja majd. A tavalyi évben BTK-sokat és TTK-sokat is vendégül láttunk, tehát nem kizáró ok, ha nem jugyus a hallgató, sőt mi nagyon örülünk annak, amikor más karról is eljönnek a programokra. Várhatóan nagy érdeklődés fogja kísérni az októberi 10-i Dia-Lóg Klubot is, ahol az ELTE kitűnő docense, dr. Nagy Balázs lesz a vendégünk, aki sarkkutató és több expedíción is részt vett. Két televízió is jelezte érkezését, és ez a XI. Őszi Kulturális Fesztivál programjain belül egy igazán kiemelt program, és mi erre nagyon büszkék vagyunk.

Milyen bulikra hívnád még fel a hallgatók figyelmét?

Idén sokkal több jugyus bulival várjuk az érdeklődőket, a Retro, a JATE és a SZOTE Klub akcióit is élvezhetik azok, akik ellátogatnak ezekre a helyekre. Konstatáljuk azt is, hogy nagyon sokan járnak ezekre a rendezvényekre, úgy tűnik tehát, hogy ez a kar elbír ennyi bulit és mindenhol megjelenik a jugyus virtus. November végén lesz egy kiemelt rendezvény a bulik közül is, ez legyen egyelőre meglepetés, „Rettegj malac, megtömlék!” lesz a jelszó, de többet erről nem árulhatok el. A másik két rendezvény, ami már hagyománnyá vált a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatóinak életében, az a Fürdő Party és a Jeges Est, amelyeket idén is megrendezünk. Arra biztatok mindenkit, hogy figyeljék a plakátokat és rekreálódjatok velünk és Lázár Attila sportreferenssel.

Kiírtatok egy TÁKreatív pályázatot. Erre kik pályázhatnak és milyen műveket vártok?

Szeretnénk mindenképp otthonosabbá tenni a TÁK-ot, mert szerény

számításaim szerint egy jugyus hallgató, aki csak az órai felére jár be, a TÁK-ban heti 15-20 órát tölt, ami hihetetlen nagy szám. Valljuk be: kényelmetlenek a székek és a környezet sem elég barátságos. Úgy határoztunk, hogy a desingon szeretnénk változtatni, bármilyen ötlet szívesen fogadunk, mindkét termet hasonló arculattal szeretnénk berendezni. Várjuk az ötleteket, ezek lehetnek akár képek, akár díszítés, amely otthonosabbá teszi, és nemsokára hirdetünk egy olyan akciót is, ahol régi társasjátékokat, mackókat lehet majd behozni, hogy a TÁK valóban a mi általunk TÁKolt világ legyen, és hogy nagyon szívesen járjanak le az egyetemisták a Szegedi Tudományegyetem berkein belül egyedülálló kávézónkba.

A hagyományokhoz híven idén is lesz Gólyabál?

Természetesen. November 7-én tartjuk, hagyományaink szerint a Tisza Szállóban. Két meglepetés sztárvendégünk is lesz, két olyan hihetetlen előadót láthatnak, akik dalaira mindenki beindul a boogie. És azért is ajánlom ezt, mert itt az elsőévesek és természetesen a felsőbb évesek is a tanáraikkal és a kar dolgozóival kötetlenül szórakozhatnak, a lányok megmutathatják, hogy mennyire csinosak estélyi ruhában, az urak pedig, hogy nem csak a szigorlaton áll jól nekik az öltöny és a nyakkendő. Emellett sok-sok tombolával és értékes nyereményekkel várunk mindenkit. Egy személyes történettel szeretném befejezni: két évvel ezelőtt 2000 Ft-os taxiutalványt sikertűl nyernem, és Szeged összes körforgalmában 3 csinos lánnyal 4-4 kört mentem. Aztán meg jött a róka...

RB

Támogatóink:

MOBILITÁS
Dél-alföldi
Regionális Ifjúsági
Szolgáltató Iroda

Tüntet. És?

REMEK HÓNAP VAN MÖGÖTTÜNK ISMÉT. KEZDŐDÖTT AZ EHŐK-FÉLE TANÉVNYITÓ MAJÁLIS, MAJD JÖTT A NAGYOBBIK KORMÁNYPÁRT MEGDÖBBENTŐ KAMPÁNYFOGÁSA. NOS AZ ELŐBBI ESEMÉNY EREDETILEG UGYE TŰNTETÉSNEK INDULT VOLNA, VOLTUNK IS SOKAN KICSIK ÉS NAGYOK, MÉGIS A VÉGÉN ELÉG HÜLYÉN ÉREZTE MAGÁT A TÖMEG AZON RÉSZE, AKI GONDOLKODNI IS SZOKOTT. NÉZZÜK, MI IS TÖRTÉNT.

Nagy rendben, egyenpólóban megérkezett a tömeg, majd elhelyezkedtünk a szökőkút környékén, szemben a Rektorival. Ekkor még úgy gondoltam, sima minden, ebből még lehet nagy hejehuja. Nos, óbégatás az nem volt, volt viszont Himnusz, égett is a pofám rendesen. Ennyi zavart embert én még életemben nem láttam. Lehet, hogy a bonyolult szöveg az oka, de hogy a jelenlevők kétharmada nem énekelt, az biztos. Többen az égboltot tanulmányozták, volt, aki SMS-t frogatott vagy nekiállt pletykálni a szomszédokkal. Volt olyan pillanat, amikor már kezdtem azt érezni, hogy nekem kell a végén elnézést kérnem. Ide kellett volna a Fradi meg Újpest B-közép, ők legalább tudják a nemzeti himnuszt. A rendezvényt záró Szózatot már nem is csodálkoztam. Többen érkeztek magyar zászlókkal, ki is lettek kísérve a nemkívánatos jelképpel együtt, ugyanígy jártak a transzparenszekkel érkező diákok is. A humoros táblák célpontja természetesen a nagy népszerűségnek örvendő miniszterelnökünk, a „táncos Feri” volt, nem is véletlenül, hiszen ő a diákság nyakát is szorongatná.

A Himnusz és Szózat közt azért meghallgattuk a *Miért is vagyunk itt, és miért is rossz ez nekünk* munkacímű futó villámprojektet, majd mielőtt bárki is reagálhatott volna, már egy zenekar hangolt a színpadon. Én már azt vártam, hogy lufikat engednek az ég felé meg fehér galambokat, de akkor mentem is volna be az első kocsmába és rácuppantam volna egy pálinkásüvegre, mert inni legalább tudunk.

„Mi vót ez? Ennyi bakker?” – hallaszott innen-onnan. Sokan várták a szege diákságot papíron vezető Telegdy Gergőt, hogy majd vöröslő fejjel üvölti: Vesszen a tandíj!!! Nem akarunk fizetni!!! Nos, ő nem jött, színpadra legalábbis nem lépett. Sebaj, gondoltam, van itt más, aki majd üvöltésre serkenti a tömeget. De itt még az sem üvöltött, akinek a lábára léptek. Sehohly vezér? Sehohly egy B-közép? Láttam pár gondolkodó

embert, akiknek mintha lett volna hiányérzetük, de a többség mint a jóllakott napközis elindult haza felhívni anyut, hogy milyen jó buli volt itt. Eszembe jutott az is, hogy anno '56-ban a szege diákságnak mekkora szerepe volt a forradalomban. Ha ezt látják, sírva fakadtak volna, az tuti. Lehet, hogy diszkókat és kocsákat kellett volna bezárni, hogy kiálljunk magunkért? Vagy már ez a magyarság nem az a magyarság, aki még képes volt harcolni a jogaiért? Azon gondolkodtam, hogy most támogatjuk vagy ellenezzük a tandíj bevezetését...

A legszebb dolgot a végén hallottam egy rádiós hölgytől, akinek egy fiatal lány azt nyilatkozta, hogy szerinte ez jobbos pártrendezvény. A „Miért gondold ezt?” – kérdésre azt a választ kapta a megdöbbszent kollegina, hogy azért, mert eljátszották a Himnuszt és a Szózatot is, ráadásul (lehet ezt még fokozni...) magyar zászlókat is lobogtatnak egyesek. No ezért tartunk itt...

Ahogy ott állodogáltam, egyre jobban szégyelltem magam, hiszen én is csak álltam, mint a birka, nem tettem semmi olyat, amit utólag helyesnek érezhetnék. Körbenézvén több emberen is ugyanezt láttam... Azzal nyugtattam magam, hogy majd a fővárosban megmutatjuk, ott nem lesz kegyelem. Hát nem lett, de tüntetés sem... Keresztbe rakott nekünk szeretett kormányunk, akik bár-

mikor képesek előállni valami elképesztő választási trükkel. Ettünk már dübörgő gazdaságot, hatalmas jólétet, most meg azt, hogy mostantól csakis az igazat, a színtiszta igazat. Úgy látszik, nem mindenki volt éhes, mert páran inkább elindultak tévét nézni, volt is Futrinka utca az MTV-ben. Maroknyi rendőr duzzogott a lépcsőn kb. 30 agresszor ellen, be is engedték őket jó öt óráig „háború” után. Csak egy valamit nem értem. Ha most kimennék a Dóm térre és odapottyantánék a közepére, egyből jönne 20 rendőr. Nemtom, mennyi a fővárosi rendőrség létszáma, de egy Fradi-Újpest meccsen tízszer ennyien vannak. Aztán ami bent történt... „Mi van most? – kérdezte az egyik hótífáradt bejutó. „Most béke van.” – válaszolta az egyik rendőr. A béke keretében rendőri kísérettel szétverték mindent, ami értékes. Kinek volt ez jó? Az MTV a Hír TV-t szidja, utálja is őket most minden más tévé, pedig korábban tőlük kaptak anyagot, de a szolidaritás erős dolog.

Már az első percben tudtam, hogy ha balhé lesz, akkor azt narancsszínűre festi a média, nem is kellett meglepődnöm. A látszólag sokkot kapott ellenzék nem is tudott érdemben reagálni, de a nép megtette helyettük. Orbán vezérék kezdeti tanácsalansága ellenére hétvégén narancsba borult az ország, csak egyik jóléti város tartotta magát erősen balra. Még nehezebb lesz ezután, hiszen eddig sem az volt a jellemző, hogy összehangolt munkával építi az országot Parlamentünk, most meg főleg benne vagyunk nyakig. Sikerült elérnünk, hogy ránk figyeljen Európa, bár nem egészen így szerettük volna. Most a jobb oldal térfelén pattog a labda, kérdés, mit kezdenek vele, egyelőre csak bökődik, és nem látom rajtuk azt, hogy lenne olyan megoldásuk, amin nyerhetne az ország. Félő, nem lesz semmilyen érdembeli változás, lenyeljük ezt is, visszatérünk a vályúhoz, és eszünk tovább, mert nem csak inni, enni is kiválóan tudunk...

Jevgenij

A mi Európánk

EBBEN A MOST INDULÓ ROVATBAN AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAIT FOGLUK HÓNAPRÓL HÓNAPRA BEMUTATNI, ANNAK A KÖZÖSSÉGNEK AZ ORSZÁGAIT, MELYNEK IMMÁR KÉT ÉS FÉL ÉVE MAGYARORSZÁG IS A TAGJA, S MELY KÖZÖSSÉG ÉLETE MÁR A MI ÉLETÜNKET IS JELENTI, MINDENNAPJAI A MAGYAR MINDENNAPOKKAL SZERVESEN ÖSSZEFÜGG, ÍGY A MEGISMERÉSE IS FONTOS. „JAJ, MÁR A CSAPBÓL IS EZ FOLYIK!” – GONDOLHATJÁTOK MOST SOKAN, ÉPPEN EZÉRT KICSIT MÁSKÉNT KÖZELÍTJÜK MEG A TÉMÁT, KICSIT MÁS OLDALUKRÓL ISMERHETITEK MEG E „NAGY CSALÁD” TAGJAIT, AMELLETT TERMÉSZETESEN, HOGY AZ ALAPVETŐ ISMÉRVEKRŐL IS SZÓLUNK. S HA MÁR UNIÓS ORSZÁGOK, AKKOR KÜLFÖLDI TANULÁS ÉS ÖSZTÖNDIÁK IS! SZÁMBA VESSZÜK AZON LEHETŐSÉGEKET, MELYEK RÉVÉN EZEKBEK AZ ORSZÁGOKBAN TANULHATUNK NYELVET, SZAKOT S BŐVÍTHETJÜK EGYÉB ISMERETEINKET.

■ Az Egyesült Királyság

Az első és legfontosabb, hogy tisztazzuk, mit is takar az elnevezés: Egyesült Királyság.

Ez az államalakulat Nyugat-Európában található, annak is az észak-nyugati csücskében. Anglia, Skócia, Wales és Észak-Írország együttesen alkotják, de ez nem egyenlő Nagy-Britanniával, mely a Brit-szigeten (The Island of Great Britain) lévő három ország összefoglaló neve az Ír-szigeten lévő Észak-Írország nélkül. Az ország teljes neve ezért Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland). Anglia tehát ennek az országnak csak egy része, s nem összekeverendő az előbb említettekkel. A legnagyobb egység pedig a Brit-szigetek (British Isles), amely Nagy-Britanniát, az Ír-szigetet (beleértve az Ír Köztársaságot is) és a körülöttük lévő mintegy 1000 kisebb-nagyobb szigetet jelöli.

Ami pedig az itteni embereket illeti, nem szabad a hagyományos tévhitből kiindulni, miszerint az Egyesült Királyság lakói ridegek, barátságtalanok lennének. Természetesen nem lehet általánosítani, de többnyire kedvesek, szívesen beszélgetnek (főleg az időjárásról) és ki-mért, tartózkodó stílusuk is hamar enyhül egy-két korsó sör vagy egy whisky után. Sajnos a közvetlen tapasztalatok is mutatják, hogy bizony elég keveset tudnak rólunk és egyáltalán Magyaror-

szágról, de ez ne szegje kedvünket, mert örömmel hallgatják, ha hazánkról beszélünk és lássuk be, a mi ismereteink is gyakran elég hiányosak a tőlünk keletrebbre lévő európai országok kapcsán.

■ Anglia

Mondanom sem kell, hogy ez az országgrész mekkora jelentőséggel bír a királyságon belül. Egyrészt – bár ez fájó pont a skótoknak, walesieknek –, a szász és normann hódítások után az angol nép harcos ősei váltak uralkodóvá a szigeten, kiszorítva a szélékre a békésebb őslakosokat, a kelta törzseket.

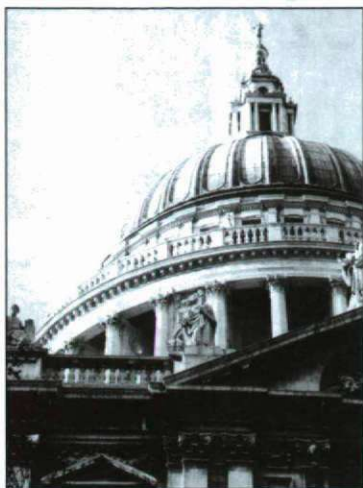
Az angol hegemonia e területen évszázadokon keresztül megmaradt, állandó okot adva a fegyveres és politikai harcokra.

Talán a legismertebb függetlenségi küzdelem a William Wallace nevéhez fűződő szabadságharc, melyről

egy remek film is készült *A rettenthetetlen* címmel. A feszültség a mai napig érezhető, igaz, ez már korántsem olyan súlyos megnyilvánulásokban mutatkozik meg, mint anno, inkább csak a skótok és walesiek külföldieket megmosolyogtató morgolódásában, ha Angliáról és az angolokról van szó. (A legtöbben már csak daczból sem mennek Londonba, sőt nagy részük még nem is járt ott!)

Másrészt – visszatérve Anglia fontosságához – a történelemben számos olyan momentum található, amely e terület értékét emeli ki, így pl. a gyarmatbirodalmiság ténye, az ipari forradalom a korszakalkotó találmányokkal, az európai hatalmi egyensúlyt szabályozó politika, a világháborúkban és az európai integráció létrejöttében betöltött nagy szerep –, hogy csak a legfontosabbakat említsük meg. És ha manapság a Brit-szigetéről kérdeznék minket, a legtöbben természetesen Angliára és Londonra gondolunk. Hisz' kinek ne jutna egyből eszébe a Temze folyó és a rajta átívelő Tower-híd; a Tower, a Big Ben és a Parlament; a hatalmas óriáskerék, a London Eye; a jellegzetes londoni taxik és a piros emeletes buszok, a double deckerek és összességében egy nyüzsgő tízmilliós főváros, amely mégis barátságos, emberi

léptékű és felejthetetlen. Nem lehet el-
menni szó nélkül London hatalmas
parkjai mellett sem, amelyek egyértel-
műen bizonyítják: egy metropoliszon
belül is van helye a természetnek.

Kilépve a fővárosból szintén látni-
valók sokaságával találkozunk, hiszen le-
gyen bármilyen is az érdeklődési körünk,
itt aztán nem fogunk unatkozni: a nívós
egyetemi városok (Cambridge, Oxford),
korok és művészetek remekművei
(Stonehenge, katedrálisok), gyönyörű,
ápolat vidékek, hangulatos, egységes tele-
pülések ejtik ámulatba a látogatót. Szin-
te nem is értjük, hogy egy ilyen ország-
ban, ahol nincsenek hatalmas panelépü-
letek és nincs zsúfoltság, hogy is fér el átl-
agosan 3 és félszer (!) annyi ember négy-
zetkilométerenként, mint hazánkban.

Kicsit északabbra utazva elérjük az
ország ipari területét, amely annak ide-
jén a Black Country, azaz a Fekete-vidék
elnevezést kapta (Birmingham és kör-
nyéke, Manchester, Liverpool). Az ipari
forradalom gócpontjai voltak ezek a vá-
rosok: egy radikálisan új életmód színhel-
yei, munkások ezreinek kenyeret adó
gyárak rengetege. Az a vidék, ahol a 17-
18. században a gyerekek a kevés nap-
fény miatt nem jutottak elég D-vitamin-
hoz, így csontjaik eldeformálódtak. Ezt
a betegséget angol-kór néven ismerte
meg a világ...

Ezek a helyzet mára már persze so-
kat változott. A városok itt is rendezet-
tek és tiszták (legalábbis a turisták által
látogatott helyeken) és Liverpoolról is
inkább a Beatles és az együttes itt talál-
ható múzeuma, Manchesterről pedig
futballimádók millióinak kedvenc focis-
csapata, a United jut eszünkbe.

Érdekes tudnivaló továbbá, hogy az
angolokat bemutató legjobb humoros

írásk egy magyar származású szerző,
George Mikes tollából valók. Egyik leg-
jobb műve a *How to Be an Alien?* címet
viseli..

■ **A kinti tanulásról**

Az egyetemek és főiskolák maguk
szabják meg a felvételi követelményeket.
Az EU-csatlakozás után a brit felsőokta-
tási intézmények a felvett magyar hallga-
tóktól nem a külföldieknek megállapít-
ott (igen magas) tandíjat, hanem a jóval
alacsonyabb hazait kell, hogy beszedjék.
(Jelenleg ez legfeljebb 3000 font.) A
csatlakozó országok hallgatói esetében e
kedvezőbb tandíjat a brit egyetemek
szeptember 1-től, az új tanév kezdetétől
alkalmazzák.

Felvételi, tandíj és ösztöndíj-ügyek-
ben hasznos eligazítást kaphatunk a brit
felsőoktatási felvételi szolgálat (Univer-
sity and College Admission Service –
UCAS) honlapján: www.ucas.ac.uk.
Azok a 25 év alatti, tehát a brit rendszer
szerint szülők által eltartott kategóriába
sorolt magyar diákok, akik felvételt
nyernek valamely brit egyetemre/főisko-
lára, a jelenlegi EU-tagországok már itt-
tanuló diákjaihoz hasonlóan kérelmez-

hetik, hogy az oktatási minisztérium
(Department of Education and Skills)
vállalja át 1150 fontos tandíjuk bizonyos
részét. Ahol a szülők éves jövedelme
nem éri el a 20.000 fontot, ott a teljes
összeget átvállalja a tárca. Az erre vonat-
kozó kérelmet az UCAS-nál kell benyúj-
tani (címet lásd fent). A kérelemhez
szükséges formanyomtatvány az oktatási
tárca www.dfes.gov.uk/studentssupport
honlapjának uniós oldalán keresztül is
beszerezhető. További felvilágosítás a
minisztérium European Student Sup-
port Teamjétől a +44 (0)1325 391199-
es telefonszámon kérhető.

Diákhitel és ösztöndíj jelenleg nem
jár az EU-tagországok hallgatóinak.

Aki az Egyesült Királyságban szeret-
ne tanulni, annak mindenképp érdemes
ellátogatnia az Egyesült Királyság vezető
nemzetközi kulturális és oktatási szerve-
zetének, a British Councilnak a honlap-
jára, ahol tájékozódhat az aktuális ösz-
töndíj-lehetőségekről. (www.british-council.org/hu/hungary)

Szóciáról, Walesről és Észak-Írors-
zágról a következő számban olvashattok!

Kovács Andor

Rettegj malac, megtömlök...

November 14.
Figyeld a plakátokat!

WWW.JGTYF.U-SZEGED.HU

Tanulj és dolgozz Ausztráliában

WWW.AUSTRALIA.INFO.HU

Önök számára milyen messze van Ausztrália?

Közelebb, mint gondolná! Át tudtuk rajzolni a térképet, és közelebb hoztuk ezt a varázslatos kontinenst. Az Ausztrál Oktatási Központ 13 éve teremt lehetőséget magyar diákok számára, hogy anyanyelvi környezetben sajátítsák el az angol nyelvet, illetve szaktanfolyamokon (turizmus, vendéglátás, business management, könyvelés, stb...) vegyenek részt.

Nem túl drága Ausztráliában tanulni egy magyarnak?

Kijutni kétségtelenül nem olcsó, de csak az utazásra illetve a tanfolyam egy részére kell előre összegyűjteni a pénzt. Odakint ugyanis a tanuló vízum – amely hosszabbítható – lehetővé teszi a legális munkavállalást, mivel ezen óriási területű ország lakossága igen alacsony, így bizonyos területeken – főleg a szolgáltató szektorban – állandó munkaerőhiánnyal lehet számolni. Diákjaink visszajelzései alapján azt mondhatjuk, hogy egy féléves kint tartózkodás és a tanfolyam költségeit a vállalkozó kedvűek fedezni tudják az ottani keresetükből. Az Ausztrál Oktatási Központ és a kinti partnerintézményeink hatékonyan segítenek abban, hogy hallgatóink el tudjanak helyezkedni és egyúttal remekül elsajátítsák az angol nyelvet.

Mi minden szól még Ausztrália mellett?

Az Ausztrál Oktatási Központ közel 100 ausztrál tanintézménnyel áll kapcsolatban, munkatársaink naprakész információkkal, praktikus tanácsokkal tudják ellátni a kiutazó diákokat. Számtalan prospektus, videofilm és CD-ROM áll rendelkezésre, hogy ezáltal is megkönnyítsük az iskola kiválasztását.

A kontinens éghajlati adottságai – napsütéses időjárás –, és az ausztrál emberek stresszmentes, kiegyensúlyozott életmódja rendkívül jó hatással van közérzetünkre.

Mindemellett rengeteg sportolási, szórakozási, kikapcsolódási lehetőség, egzotikus növény-, és állatvilág teszi a fiatalok számára még vonzóbbá és felejthetetlenné Ausztráliát.

Aki további részleteket szeretne megtudni ezekről a lehetőségekről, az keresse fel honlapunkat: australia.info.hu

A közeljövőben lehetőség nyílik egy ingyenes előadáson való részvételre is: Figyeljétek a TÁK-klub programját!

Csak Ausztráliába szerveznek tanfolyamokat?

Anyacégünkkel, az Oxford Hungária Nyelvtúdióval hosszú évek tapasztalatait hasznosítva szervezünk nyelvtanfolyamokat Európa egyéb országaiba is. Hazánkban az elsők között szakosodtunk olyan nyelvi programok szervezésére, amelyek a választott nyelv anyországban teszik lehetővé a tanulást. Örömmel mondhatom, hogy 15 ország közel 40 városában tudunk ajánlani lehetőségeket a nyelv elsajátítására.

Mondana néhány példát?

Mostanság igen népszerű Írország, Anglia, de nem felejtkezhetünk meg Máltáról sem. Már csak azért sem, mert ha angol nyelvterületről beszélünk, akkor erről a Földközi-tengeri országról igen ritkán tesznek említést. Ráadásul az általunk ajánlott máltai nyelviskola igen népszerű, bátran ajánljuk azoknak, akik 3-4 hetet szeretnének nyelvet tanulni, némi kikapcsolódással egybekötve.

Térjünk vissza Magyarországra...

Egy nemrégiben született felmérés szerint az európai Unióhoz újonnan csatlakozott országok közül Magyarországon beszélnek a legkevesebben idegen nyelveket.

Bár sok nyelviskola működik az országban, hadd soroljak néhány érvet, amely az Oxford Hungária Nyelvtúdió mellett szól.

Szakképzett tanáraink, illetve a garantáltan minőségi oktatásnak köszönhetően tagjai vagyunk a Nyelviskolák Szakmai Egyesületének (NYESZE). Bejegyzett felnőttképzési intézmény vagyunk, ráadásul iskolánk bejelentett BME nyelvvizsga hely angol és német nyelvből, így tanfolyamainkon való részvétel nem csak a jól használható nyelvtudást teszi lehetővé, hanem a sokak számára gondot jelentő nyelvvizsga problémát is megkönnyíti.

x

Képregény

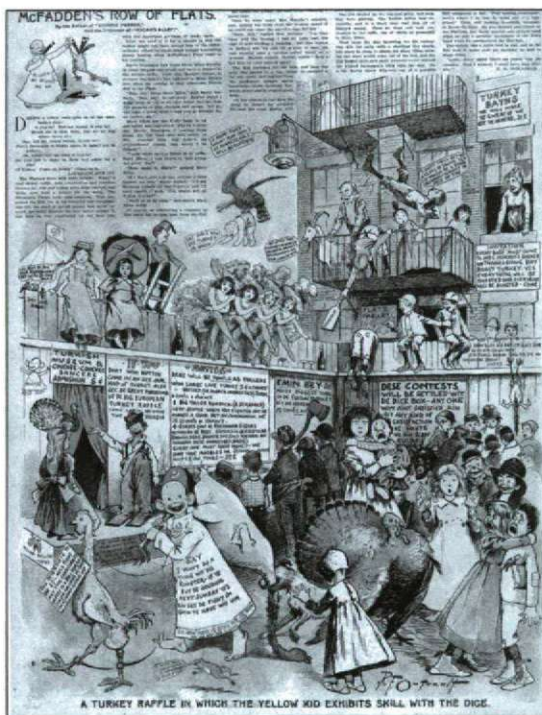
GYEREKKOROM ÓTA GYŰJTŐM A KÜLÖNFÉLE KÉPREGÉNYEKET. IMÁDOM A PÁR OLDALAS KOCKÁKBA ZSÚFOLT ALAKOK HIHETETLEN TÖRTÉNETEIT. SZERENCSÉRE MÁR A NETEN IS TALÁLHATUNK LETÖLTHETŐ KÉPREGÉNYEKET, ÍGY BŐVÍTHETJÜK SZENVEDÉLYŰNK TARÁT.

A képregény az irodalom és a képzőművészet sajátos keveréke, amit gyakran a kilencedik művészetnek neveznek. Egymás után következő képek sorozata, amelyek egy történetet mesélnek el. A képeket rendszerint (elbeszélő vagy párbeszédes) szöveg egészíti ki, ami általában úgynevezett szövbuborékokban helyezkedik el. Eredetileg csak egyszerű, szórakoztató történeteket díszítettek képsorozatokkal, mára azonban széles körben kedvelt műfajjá nőtte ki magát és számos alműfajra tagozódott.

Gyökerei évszázadokra, a kora középkori kódexekig és falfestményekig nyúlnak vissza, sőt, egyesek akár a barlangrajzokig is visszavezetik (némi joggal, hiszen végső soron minden képzőművészet a barlangrajzokból ered). A képregény szoros értelemben vett, mai formája (képkockák, szövbuborékok, oldalszerkesztés stb.) azonban nagyon fiatal, a 19. század végén alakult ki az Egyesült Államokban. Tipikusan 20. századi műfaj, a popkultúra része.

A magyar „képregény” elnevezés nagyon érdekes, valószínűleg arra utal, hogy az ötvenes-nyolcvanas években hazai rajzolóink csak regények átiratait vi(he)tték képregényre, sőt más nem is nagyon jelen(het) meg idehaza. A magyar talán az egyetlen nyelv, amely a regény szóból származtatja a képregényt.

Angolul a képregényt általánosságban *comics*-nak nevezik, ez annyit tesz: vicces, hiszen a korai amerikai képtörténetek az egyszerű humorra építettek. Az amerikai képregénynek két tipikus fajtája van. Az első az úgynevezett képsor, általában három-öt képből álló, csattanóval végződő történet: ez a *comics strip* (vicces csík), ami napilapok mellékleteiben jelenik meg. A másik a *comic book* (vicces könyv), önálló, általában húsz-harminc oldalas füzetben megjelenő történet. Az európai képregény kezdetben heti vagy havi rendszerességgel magazi-

A TURKEY RAFFLE IN WHICH THE YELLOW KID EXHIBITS SKILL WITH THE DICE.

nokban jelent meg, amelyek egyszerre több figura történeteit is bemutatták néhány oldalon. Az ötvenes évektől egyre népszerűbbé válik az album-formátum: az általában negyven-hatvan oldalon, gyakran keményfedelű kiadásban egyetlen figura kalandjait bemutató könyv. A legnagyobb „képregénytermelő” országokban használt nevek gyakran specifikusan az adott ország képregényeire vonatkoznak. A francia képregény neve *bande dessinée* vagy röviden BD (rajzolt csík), a hollandé *stripverhaal* (csíktörténet), az olaszé *fumetto* (füstöcske, ez a szövbuborékokra utal), a spanyolé *tebeo* (az első spanyol képregényűjság, a TBO címből) vagy *historieta* (történetecske).

A képregény harmadik, sajátos típusa a *manga* (japánul annyit tesz: szeszélyes képek), ami a középkori japán festészet és a modern nyugati karikatúrák kereszteződéséből alakult ki.

Vitatott, hogy honnan és milyen régről ered a képregény, és a különböző nézőpontok a szó meghatározásán alapulnak. Egyesek az egymást kiegészítő képet és szöveget tekintik elsődleges is-

mértvnek, mások a képek sorrendiségét és így történetleíró képességét.

A képregény előfutáraként leggyakrabban emlegetett példa a 11. század végén készült bayeux-i faliszőnyeg, amely Hódító Vilmos 1066-os angliai partraszállását és a hastingsi csatát mutatja be. A több mint hatszáz kép közé latin nyelvű feliratokat szőttek, ezek segítik a cselekmény megértését.

A középkori kódexekben találunk olyan képeket, amelyeken az egyes alakok szájához szalagszerű feliratok vezetnek, ezek a szövbuborékok előfutárai.

A képregény hivatalos története 1860-ban kezdődik, amikor kikertült a nyomdából a „New York World” első példánya. Kezdetben a lap nem hozott számottevő bevételt, de jelentős változás állt be az eladási statisztikában, amikor 1883-ban John Pulitzer felvásárolta a csod szélén álló céget. Ő volt az, aki először döntött úgy: kell valami extra, nyomtatásba a képregényt!

Az első hivatalos képregényfigura, 1895-ben Richard Outcault tollából pattant ki. Ő volt a „The Yellow Kid” főhőse, a mindig vidám, bohókás öltözötű, tapsifülvű fiú. Színes történetei, izgalmas kalandja révén amerikaiak milliójának vált kedvencévé.

Napjaink két legnagyobb képregénycége a Marvel és a DC Comics. Persze erősen rivalizálnak egymással... Ez a két cég megosztja a képregényrajongók táborát. Akik néha szinte öltre tudnak menni kedvenc hősiékért...

Kapcsolódó linkek:

- <http://www.dccomics.com>
- <http://marvel.com/>
- <http://kepregeny.lap.hu/>
- DC Comics történelem

Tordai Gábor

Halloween, avagy az Ördög Éjszakája

A kereszténységet megelőző korban Írország és Skócia a druidák (a kelta papok) vezetésével ünnepelte meg a kelta naptári év utolsó napját. A druidák szerint ezen a napon került a föld a legszorosabb kapcsolatba a szellemvilággal. Így október 31-e a halottak napja, illetve egyfajta szüreti felvonulás funkcióját töltötte be.

Töknek vagy nagyobb répanak a belsejét vajták ki, rémisztő arcot faragtak belőle, a belsejébe pedig égő gyertyát, fáklyát helyeztek, s ezzel járták körbe a falut. A töklámpások kettős célt szolgáltak:

– egyrészt ezzel tartották távol, illetve űzték el a faluban pusztító, a természetönkreteveg gonosz szellemeket,

– másrészt pedig ezzel világítottak a halottak szellemeinek, hogy azok hazatalálhassanak.

A Halloween eredetének másik szála szintén a pogány kultúrában gyökerezik. A középkori boszorkányok különféle ünnepeinek egyike az úgynevezett „boszorkányszombat” vagy „fekete szombat” (Black Sabbath) volt, ami október 31-ére esett. A mai kor Halloween-partijainak legtöbb kelléke, például a fekete macska, a söprűnyél, a mágiikus varázsigék ennek a „fekete szombatnak” a termékei.

A harmadik gyökér az a katolikus tradíció, melynek értelmében minden szent kapott egy napot, amikor őt tisztelték. Azonban voltak, akik kimaradtak: ez lett a Mindenszentek napja, ami a nyolcadik századtól kezdve november elsejére esett. A mindenszentek napját megelőző estén tartott ünnepséget hívták All Hallow Eennek (minden szentek estéje): ebből származik a Halloween elnevezés.

A különösen az USA-ban élő szokás a „trick or treat” („megvendégelsz vagy megnézheted magad”) hagyománya a gonosz szellemek kiengesztelésével függ össze. A nekik felajánlott finomságokkal próbálták elkerülni a gonosz szellem pusztítását. A kivágott töklámpás annak a gonosz szellemnek az arcát jelképezi, aki a lápos, mocsaras vidékeken csalogatja fényével az eltévedt utast.

A Halloween napjainkra azzá az éjszakává vált, amikor büntetés nélkül mindenféle „pajkos” dolgot meg lehet csinálni. A különösen az Egyesült Államokban népszerű ünnep alkalmával az emberek – főleg a gyerekek – jelmezbe bújnak, arcukat kimaszkírozzák vagy álarcot öltenek, és úgy tesznek, mintha maguk is boszorkányok vagy kísértetek lennének.

■ Az Ördög Éjszakája, a fiú és a madár...

Bizony a Halloween legismertebb alakjai a horrorfilmekből valók. De a sorozatgyilkosok világából kilóg a sorból egy fehérre mázolt arcú alak. S hogy minek mázolta ki magát az az apafej? Még-hozzá Halloween előtt egy nappal? Érzelmi okok miatt.

Ek, a kimázolt alak ugyanis egy halott rockzenész, bizonyos Eric Draven.

A *The Crow* – vagy magyarul *A holló* – igazi kult film. A '90-es évek egyik alapvető filmje. Ami főként a főszereplő (Brandon Lee) halála miatt vált azzá, ami: sötét, igazi gótikus hangulatú film, ha a tragikusságától el is tekintünk.

Egy pisztolytöltény oltotta ki az ifjú színész életét – máig tisztázatlan, hogy véletlen volt-e vagy valaki úgy rendezte, hogy éles töltény legyen abban a fegyverben. Akármint történt is, Brandon halála feketére festette az amúgy is sötét és hátborzongató filmet.

A történet, mely James O'Barr képregényén alapul, tulajdonképpen ősi. Ha nem is alapvető, de teljesen em-

beri vágy a kiindulópontja: bárcsak megbosszulhatnánk az ártatlanul, vértlenül meggyilkoltak halálát.

Ebben a filmben erre módja is nyílik a főszereplőnek. Ő Eric Draven, akit az Ördög éjszakáján (Halloween) a Holló visszahoz a túlvilágról, hogy revansot vehessen saját és barátja haláláért – tehát egyszermind szerelmi történet is ez. Módszeresen, egymás után végez a rossz fiúkkal, akik épp egy évvel azelőtt velük végeztek, mindjünkkel a hozzá illő módon.

Lee/Draven sötét alakja, Harlekin-szerűre festett arca, a halála körüli misztikum miatt emblematisz gothic/dark figurává vált, a film pedig – különösen ebben a szubkultúrában – kultuszfilm-mé. Több mondata szállóigévé lett (pl. „Örökké nem eshet”), a filmhez készült betétdalok (a Cure-tól a Nine Inch Nailsen át a Panteráig) is igen emlékeztetnek.

A *Holló* eredeti címe egyébként Varjú (crow = varjú, draven = holló), noha a túlvilágról jött madarat a filmben egy holló „jártsza”. Nyilvánvaló, hogy a fordító Poe *Holló* című verse miatt adta ezt a címet a magyar változatnak (Utálnak írni a filmben, amikor is az orgazdánál, Gideon boltjában tesz látogatást Eric. Ott hangzik el a jól ismert mondat: „De csitt ím egyszerre ajtóm, koppan...”.) Persze Poe is tudott a mitológiai különbségről, de a magyar hangzás és egyéb irodalmi stilsztika miatt a *Holló*t választották a műfordítók.

Hasonlóságai ellenére a corvus corax (raven/holló) és a corvus corone (crow/varjú) csupán unokatestvérek. A film címszereplője egy dolmányos varjú, de biológiai különbségeik mellett a különböző mitológiákban betöltött szerepük is jócskán eltér egymástól. A görögben a varjú ún. pszichopomp, azaz lélekvezető, a túlvilágból visszatérő lelkek kalauza (ellentétes párja a veréb). A hollók ezzel szemben Apollón küldöttei, hírvivői. Az ír mitológiában a varjú a halál és a háború istennőjének, Badbnak az állata – szintén a lélekkalauz szerepében –, míg a hollók inkább a boszorkányok famulusai, illetve hírvivők. A középkori európai (tév)képzetek pedig csak

az egyetemes kultúrörökség butított, katolicizált változatai.

■ A legenda képi változatáról

1989 februárjában a Caliber Press kiadásában megjelent a tengerentúlon egy képregény első része. Ekkor még csak „egy” képregény volt. Aztán az alkotó egy másik kiadóhoz, a Tundra Publishing Ltd.-hez fordult, hogy a befejezés is megjelenhessen, de itt csak úgy vállalták a megjelenést, ha egy kicsit átdolgozva újra kiadják ez előző részeket. Ez meg is történt; három könyvre osztották (*Pain & Fear, Irony & Despair, Death*), ebből kettő 1991 elején, az utolsó pedig csak 1992 májusában jelent meg. Ez a mű lett a kiadó legsikeresebb képregénye. Olyannyira sikeres volt, hogy a jogokat rögtön felvásárolta a Kitchen Sink Press. Végleges formáját 1993-ban nyerte el, mikor az újrakiadásba bekerült még egy színes, nyolc oldalas képgaléria.

A rajzoló, James O'Barr 1981-ben kezdett dolgozni a művön, személyes tragédia után: élete szerelmét egy részeg autós elütötte. Megpróbálta valahogy feldolgozni a történeteket, és hogy ne rágódjon állandóan a múlton, tengerészgyalogosnak állt. Épp Berlinben állomásozott, mikor nekilátott megírni a Holló és Eric Draven történetét. Egyszer így nyilatkozott:

„A Holló megírása nem segített. Azt hittem, megkönnyebbülés lesz, de minden egyes oldal megrajzolása után jobban gyűlölttem magamat és a világot. Minden oldalt kiöltöttem a szintiszta harag, mind-egyikkel meghaltam egy kicsit. Mikor befejeztem a könyvet, sokkal zavarodottabb voltam, mint előtte.”

A képregény azonban sokkal-sokkal sötétebb, mint maga a film. Míg a filmben Eric inkább melankolikus, addig a képregényben inkább kísérteties, egyre elborultabb elméjű. A képkockákban sokkal több és brutálisabb erőszakos jelenet van, mint a filmben. Továbbá a filmből kimaradt sok régi emlék és álom. Ezeket kivágták vagy nem is forgatták le. S míg a filmben a Holló csupán kalauz; addig a képregényben beszélő, gondolkodó lény.

James maga is nagyon szerette a gothic zenét, s a szubkultúrát. Ezért a képregényben is sokszor idéz dalszöve-

get,
irodal-
mi szöveget.

A filmhez képest filozofikusabb alkotás.

Ezt a rendező is tudta, ezért fajsúlyos zenét íratott a filmhez. Így igazodtak James O'Barr eredeti koncepciójához, aki dark wave/gothic/industrial/metal rajongóként már a képregényen belül is sűrű viszonyrendszert teremtett zene és történet közt. (Például válogatáslemez szerkesztett a képregényhez, sőt, zenét is íratott, a *Fear and Bullets* külön kereskedelmi tételként került forgalomba ajánlott és hallgatható kiegészítőként.) A moziban könyörületet nem ismerve dübörögtek a The Cure, a Jesus and Mary Chain, a Machines of Loving Grace vagy éppen a Pantera dalai, önfelédten hasítottak a decibelek, a Medicine és a My Life With The Thrill Kill Kult pedig a vásznon is bizonyítható hozzáértését. Még a filmzenéktől korábban mereven elzárkózó Nine Inch Nails is átadott egy féltve őrzött Joy Division feldolgozást (*Dead Souls*), miután Trent Reznor személyesen bizonyosodott meg róla, hogy a film tiszteletben tartja a képregény érdemeit.

S most néhány gondolat az utóéletéről. Sokszor leszólják a folytatás-jellegű későbbi próbálkozásokat. Egy valamit

azonban elfelejtenek. James, az ötlet kiagyalója soha nem akarta folytatni a Holló mítoszát. Helyette mások vették át a stafétát, akiket elvarázsolta a különös világ. Minden rész egy másik szereplő teljesen más világát és lelkiességét mutatja be.

A holló 2: Az angyalok városa (The Crow: City of Angels, 1996); *The Crow: Stairway to Heaven* (sorozat, 1998); *A holló 3 – A megváltás* (The Crow: Salvation, 2000); *A holló 4 – Gonosz ima* (The Crow: Wicked Prayer, 2005)

S bár a második, *Az angyalok városa* című rész sok jelenetben és szereplőjében utal az ősré, de annak is más a szereplője és a háttere. A 3. rész, *A megváltás* már krimiként halad előre. A visszatérő léleknek ki kell nyomozni, hogy pontosan kik akarták őt és kedvese halálát. Itt már nyoma sincs a gótikus hangulatnak, a bőr ruhák feketeiségének. A 4. rész, a *Gonosz ima*, inkább már egy sátánista filmnek illik be. A sorozatban apró érdekesség, hogy a főszerepet játszó Eric (Marc Dacascos) már szerepelt az alap filmben. Ugyanis ő volt az a színész, akivel helyettesítették Brandont, miután meghalt. A legtöbb távoli vagy olyan felvétel, ahol nem látódik Eric arca, ott már Marc játszik. Az egyik ilyen leghosszabb képsor, amikor Eric visszatér a tragédia színhelyére, régi otthonába. Tény, hogy a később született művek – de nem részek – nem versenyezhetnek az elsővel, de nem is tudnak, hisz mindenki tudja: az ő megismételhetetlen. Maguk a képregény-, illetve a regényfolytatások (magyarul, csak a *Szólt a Holló* című regény jelent meg), sem hasonlítottak az elődre. Teljesen más világ minden egyes rész. S ezeket úgy kell nézni, olvasni, mintha nem is láttunk volna soha az első legendát.

Hát röviden és tömören ennyit a nagy kultuszról (főleg a nagy Amerikában), és ha valaki netán meg tudná szeretni a sorozatot, az szóljon. Már csak az hiányzik egy kissé elvakult, fanatikus hívőnek...

Tordai Gábor

re: Jeff Noon – Vurt

KÉT SZÁMMAL EZ ELŐTT, MÁR VOLT SZÓ A MAGAZINBAN ERRŐL A KÖNYVRŐL. RÁADÁSUL AZT AZ ISMERTETŐT IS ÉN ÍRTAM. LEGALÁBBIS AZ ALÁÍRÁS TANÚSÁGA SZERINT. VÉLETLENEN ÖSSZEJÁTSZÁSA RÉVÉN UGYANIS BLACKIE ÍRÁSA AZ ÉN SZIGNÓM ALATT JELENT MEG. (A FÉLREÉRTÉSÉRT EZ ÚTON KÉREK ELNÉZÉST A MUNKATÁRSAKTÓL ÉS AZ OLVASÓKTÓL EGYARÁNT. – A FŐSZERK.) ÚGY GONDOLTAM – HA MÁR ÍGY ALAKULT –, ÉN IS ÍROK A KÖNYVRŐL EGY AJÁNLÓT.

Jeff Noon brit szerző. Könyve a nem túl távoli jövő sötét Londonjában játszódik, a legjobb cyberpunk hagyományokat követve, de új elemekkel is bővítve azt.

A Vurt egy virtuális valóság, melybe egy drog használatával juthat el a kedves vállalkozó. Nem intravénás anyagról van szó, nem porról, nem folyadékról. A Vurt közvetítői színes tollak (madártollhoz hasonló készítmények), melynek egy része legális. A különböző színű tollak különböző élményeket stimulálnak. Léteznek kaland-tollak, ezek színe kék, de pornó-tollak is, melyek rózsaszínűek, az ezüstsín tollak az adminok eszközei. Ők „tartják karban” a Vurtot, betartják a szabályokat. A tollak által közvetített utazás ugyanis nem marad meg a képzelet szintjén. A Vurt valóság, melynek sajátos törvényei vannak. Kihozhatsz onnan bármit, de ugyanolyan értékben ott is kell hagynod valamit cserébe. Ebből származik a probléma. Hősünknek – Firkának – a szeretője és legjobb barátja, a húga, egy veszélyes tollazás következtében benn reked a másik világban. Helyette egy Vurtlány kerül át a mi világunkba, testének anyaga azonos a Vurt anyagával. Izé – mert a banda, akinek mindennapjait megismerjük, így nevezi a lényt – tehát rendkívül értékes dolog: amennyiben valaki eszik a húsból, átkerül a Vurtba, anélkül, hogy drága tollakra kellene költenie a pénzét. Nem csoda, hogy minden drogos fel akarja zabálni a szerencsétlent.

Firka vissza akarja kapni azt az embert, akit

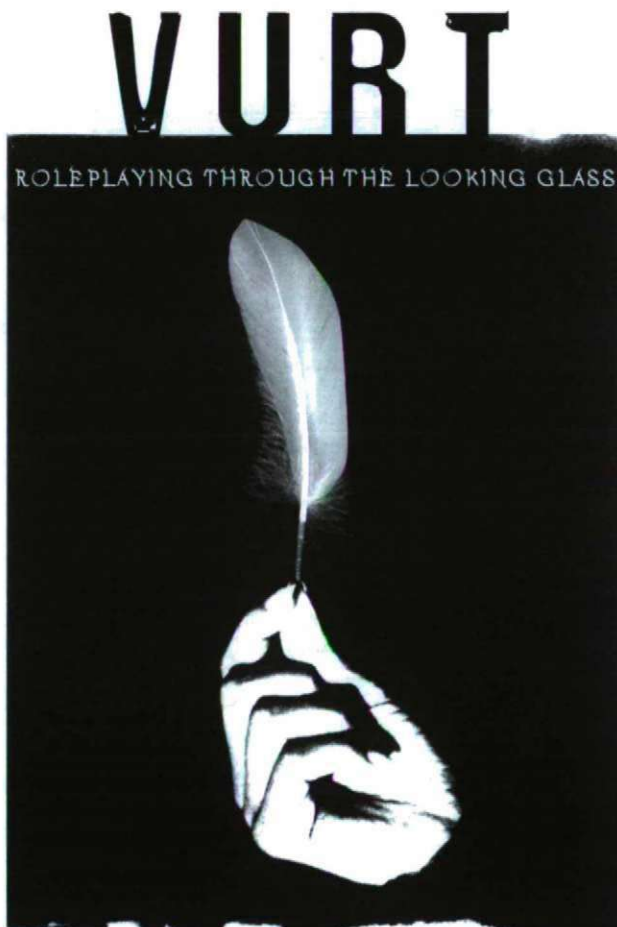
legjobban szeret. Ehhez azonban ismét meg kell kockáztatnia egy veszélyes utazást a Fura Sárgával. A Fura Sárga egy metatoll, melyhez csak a Vurtban lehet hozzájutni. Be kell tehát tollazni, majd az utazónak meg kell keresnie a Fura Sárgát a Vurtban, ahol ismét betollazva egy metavurtba kerül. Ez a hely rendkívül veszélyes, a kijutás esélye csekély. Ottrekedni pedig nem egy leányálom. Ez tehát az alaphelyzet, ezzel kell szembenéznie Firkának és barátainak, ha vissza akarják kapni a lányt.

A hosszúra nyúlt tartalmi ismertető a tanúbizonysága, hogy ez nem egy egyszerű könyv. Hihetetlenül ötletes, rendkívül bonyolult. Az olvasó nehezen rakja

össze a képet, az elejtett információmozgások alapján. Noon páratlanul leleményesen alkotta meg könyvét. Stílusa, íze is egyedi, összetéveszthetetlen. A párbeszédek a lehető legközelebb állnak a beszélt nyelvezet. A szereplők nem beszélnek többszörösen összetett mondatban, pontosan kifejtve mondandójukat, csak azért, hogy az olvasó dolga könnyebb legyen. Állandó aktivitás szükséges, hogy megértsük őket. Sokszor nem tudjuk, hogy ki beszél kivel, vagy épp melyik szereplő szájából hangzik el egy-egy mondat. Így minden nagyon nyitottá és bizonytalanná válik, akár egy tollas utazás. Nekünk kell hozzárendelnünk a szereplőket egy-egy mondatához (és soha nincs egyetlen helyes megoldás), kényszerítve vagyunk, hogy ne csak értelmezzük, de megkomponáljuk magunk számára a szöveget. Ez a (nem csak) stíláriis fogás egyfolytában lebegtetni az olvasót, soha nem tesz biztos talajt a lába alá. Olykor mintha két ember beszélgetésénél jelen lenne egy harmadik is, akiről soha nem tudhatjuk meg, kicsoda, bizonyos mondatokat – úgy érezzük – nem mondhatnának az éppen beszélők. Valóban, mintha maga az olvasó hallucinálna, mintha drogos álomba merülne el.

A történet lebilincselő, a stílus páratlan és érdekes. Szerelem. Álom. Drogok. Szex. Sötétség. Jövő. Barátság. Tollak. Vurt. A könyv egyelőre még beszerezhető bármelyik könyvesboltban. Ne várjatok sokáig! Toll a szájba, indulhat az utazás!

Steve

„...ott, a szavakon túl...”

Nem is tudom, hogy hol kezdjem...na persze az elején... de talán inkább a végén kezdeném.

Az ötlet, hogy létrehozzunk egy olvasókört, tavaly vetődött fel egy rövidke reggeli beszélgetés során a könyvtárban. A kezdeményezés üdvözlő volt, csak lassan mozdult a székér előre.

Az, hogy az ötletből valóság lett, az a könyvtáros, Harkai Daniella lelken szárad. A kedves könyvtáros, sok kétségbeesett lélek „megmentője” hívta létre az első estét.

Bár tény, hogy nem voltunk sokan, sőt! Később kevesebben is lettünk. De a hangulat jó volt. Az első bemelegítő, ismerkedős est után elővettük kedvenc ismert és kevésbé ismert könyveinket.

Beszélggettünk a könyvek tömege előtt, a némán hallgatkozó falak közt, de ugyanúgy beszélgettünk, olykor felolvastunk, idéztük kedvenc soraink némelyikét, a Zápor retro hangulatú füstös, da-

los homályában. Egyedül a görögös, irány a természet varázsa maradt ki. Azonban ami késik, az nem múlik.

Az a pár olvasó, aki jelen volt, mindig kellemesen el tudott vitatkozni, érvelni kedvenc művéről. Persze volt, aki támadta, volt, aki védte az adott olvasmányt. Tolsztoj *Ivan Iljics halála*, Poe *A vörös halál álarca*, Cioran *A bomlás kézikönyve*, Heidegger *Lét és idő*, Bret Easton Ellis: *Amerikai psycho*, 1984, *A barbárok*

ra várva... – ezekről a művekről mind szó volt. Azonban minden jónak vége szakad. Ez történt a nyári szünet bekezdésével is.

S most, az ősz eljövetelelvel lelket idézünk, ami még nem halt meg, de kissé távolabb került tőlünk. Visszahívjuk a túlsó partról Varázshegy szellemét, hogy újra beszélgessünk könyvekről, a jó és a rossz összemosódó határvonaláról, az álom és az őrület rokonságáról, s a nappalok elviselhetetlen gyönyörűségéről.

Nem zárkozunk el saját művek felolvasásától sem, de akkor a szerző viselje el a kritikákat.

Az olvasókör lassan fejlődő honlapja megnézhető: www.szilleri.tun.hu címen. Vagy akit érdekelnek a könyvek, és szívesen beszélne a betűk hatalmáról, az érdeklődjön Daniellánál a Könyvtártudományi Tanszék könyvtárában.

Tordai Gábor

Oxford Hungária Nyelvstúdió

Szegeden is!

Angol-Német Nyelvtanfolyamok

15.200,- Ft-tól

BME - nyelvvizsgák

Külföldi nyelvtanulás - diákkedvezmények

6722 Szeged, Tábor utca 5. Tel: 62/ 423-145

www.oxford.hu

WWW.JGYTF.U-SZEGED.HU

Bikini – Gyémánt

A TAVASSZAL MEGJELENT NAGYLEMEZ CÍME, ÉS EGYBEN AZ EGYÜTTESNEK A MAGYAR ZENÉBEN ELFOGLALT HE-
LYÉT IS JELENTHETI A GYÉMÁNT. A NYÁRI TURNÉJUK EGYIK UTOLSÓ ÁLLOMÁSÁN, A SZEGEDI JATE KLUBBAN BE-
SZÉLGETTÜNK D. NAGY LAJOSSAL.

Hogyan telnek a napjaitok?

Ez már a nyári turnénk vége, októ-
ber 1-től lesz egy körülbelül 8-10 napos
kis pihenés, melyet nagyrészt alvással fo-
gunk tölteni. Ezután kezdjük készíteni
az új lemezt, ami azt jelenti, hogy befe-
jezzük a dalok megírását, elkezdünk próbá-
lni, majd pedig november-december
környékén elkezdődik a stúdiómunka.
Az új lemez várhatóan márciusban kerül
majd a boltokba. Körülbelül ezt terve-
zük az elkövetkezendő fél évben.

Milyen gyakran jártok Szegedre? Milyen tapasztalataitok vannak erről a városról?

Szegedre általában minimum egy-
szer, de például ebben az évben már más-
sodszor jövünk koncertezni. Minden-
képpen igyekszünk eleget tenni a meghí-
vásoknak, hiszen szeretünk ide járni.
Nagyon fontos városnak tartom, egy-
részt a rengeteg fiatal, a diákvárosi jelle-
ge miatt. Azonban úgy gondolom, hogy
Szeged ennél sokkal több. Az emberek
itt tényleg elmennek buliba. Más me-
gyesékhelyeken viszont az a szomorú
tapasztalat, hogy kardlappal kell az em-
bereket behajtani egy koncertre.

Az országban két város van, amit
igazán bulizósnak tartok, az egyik Sze-
ged, a másik Debrecen.

Valamilyen szegedi kötődés eset- leg?

Igen, a zenekarból majdnem mind-
egyikünknek van szegedi kötődése. Ne-
kem volt ebben a gyönyörű városban egy
nagy szerelem, ami mindig az eszembe
jut, szívesen emlékszem rá. Van, akinek
iskolai élményei kötődnek Szegedhez,
másnak pedig pl. az első fellépés élmé-
nye.

Mi az apropója a mai koncert- nek?

Ez már tulajdonképpen az őszi
idény első része, bár mint említettem, a
mi nyári turnénknak lassan a végállomá-
sa. Már tavasszal szeretnénk volna elke-
zdeni a lemezt, de nem lehet párhuzamo-
san csinálni a koncertezés mellett, mivel
a kettő egymás rovására menne.

Milyen a kapcsolatotok a rajon- góítókkal?

Természetesen koncert előtt általá-
ban mindig megkeresnek, és akkor van
lehetőségünk beszélgetésre. Egész évben
járom az országot, többször megállítá-
nak, elbeszélgetünk. Ennek szükségét is
érzem, hiszen igazából a legtöbb jó
gondolat ekkor jön, amelyek később aztán
benne vannak a dalainkban. A szövegek
rólunk, az emberekről szólnak, egyfajta
érzékeny lenyomata a jelennek. Amikor

az emberek meghallják a szövegeinket,
akkor egyben saját gondolataikra lelek
rá. Interneten is sokan keresnek ben-
nünket, a fórumot is rendszeresen olvas-
suk. Soha nem szoktam elzárkózni, soha
nem szoktak testőrök kísérni sehova,
meg sem fordult a fejemben, hogy eset-
leg szükségem lenne a munkájukra.

A koncert előtt általában át szoktam
gondolni, hogy mi lesz a műsorban, mi-
lyen dalokat fogunk játszani, és néha
még kicsit énekelgetek is.

A koncertezés, stúdiómunka mel- lett másra mennyi időtök jut?

A turnék idején gyakorlatilag örü-
lünk, ha alvásra jut időnk. A stúdió-
munkák időszaka ilyen szempontból
sokkal lazább. Nagyon szeretek olvasni;
megnézem azokat a filmeket, melyekre
addig nem értem rá, és megkeresem a
barátaimat, akiket már hónapok óta
nem láttam. Van egy hobbim, de az
egyetlen baj vele, hogy nagyon időigé-
nyes: utazni kell ahhoz is. Nagyon érde-
kelnek a kastélyok, a műemlékek, és per-
sze érdekel azok története is, amelyet fő-
ként levéltárban érdemes kutatni. Lehet,
hogy ha nem zenész lettem volna, akkor
történéssz, de természetesen nem bánom,
hogy végül így alakult.

**Paulecki Andrea
Kovács Andor**

Rozsdás nyár a tengeren túl

A ROZSDAMARÓ ZENEKART ÚGY GONDOLOM, SOKAN ISMERITEK. A SZEGEDI EGYETEMISTÁKBÓL ÁLLÓ EGYÜTTES NÉPZENÉT JÁTSZIK. RENDSZERESEN TÁNCHÁZAKKAL ÖRVENDEZTETIK MEG AZ IFJÚSÁGOT, ESTJEIKEN FERGETEGES HANGULATBAN LEHET RÉSZÜNK. APRÁNKÉNT LÉPKEDNEK A SIKER FELÉ, SZÁMOS EURÓPAI ORSZÁGBAN BEMUTATKOZTAK MÁR: ROMÁNIÁBAN (ERDÉLYBEN), NÉMETORSZÁGBAN, FRANCIAORSZÁGBAN, OLASZORSZÁGBAN, LENGYELORSZÁGBAN, SZLOVÁKIÁBAN, BÉLGIUMBAN. TAVALY AUGUSZTUSBAN ELNYERTÉK A NÉPMŰVÉSZET IFJÚ MESTERE CÍMET, MELYE EZ IDÁIG A LEGBŰSZKÉBB A HÁROM ZENÉSZ: LIPTÁK DÁNIEL, NAGY GÁBOR ÉS HORVÁTH ÁDÁM.

Ez évben a tengeren túlra, Kanadába jutottak ki a fiúk. A kalandos útról Horváth Ádám tartott kimerítő élménybeszámolót. A fél órára tervezett interjú több mint másfél óras képnézetes beszélgetéssé duzzadt a Millenniumi kávéházban.

Mikor mentetek ki és miként adatott meg nektek ez a nagyszerű lehetőség?

Idén május 31-től július 5-ig voltunk kint. A dolog eléggé érdekesen kezdődött. Két szalon indultak el az események még tavaly ősszel. Az egyik szál egy testvérpártól indult, akik Kanadában élnek és jó barátaink. Ottawában néptáncolnak. Tavaly nyáron itthon voltak, és akkor beszélgettünk arról, hogy milyen jó is lenne kimenni Kanadába és muzsikálni az ottani néptáncgyűtteseknek. Persze akkor még semmiféle realitása nem volt a dolognak, csak ábrándoztunk. A másik vonal Niagara Falls-hoz kötődik. Itt évente megrendezik a Cifra néptáncbort, amely a legkisebb korosztálytól a felnőttekig bezárólag széles körben nyújt lehetőséget a magyar népzene, néptánc megismerésére, illetve elsajátítására. Ebbe a táborba hívtak minket zenélni a felnőttek részére még novemberben. A szervezők különös módon szereztek tudomást a létezésünkről. Egyszer a Széchenyi téren volt koncertünk, amikor egy Floridában élő magyar ember vásárolt tőlünk egy CD-t, melyet később elküldött a tábor egyik szervezőjének.

Maga az utazás előkészítése nem volt zökkenőmentes. Első nekifutásra elutasították a vízumunkat azzal az indokkal, hogy nem győztük meg kellőképpen a nagykövetség hivatalnokát arról, hogy a megadott időpontban hazatérünk. Végül a kanadai magyar konzul és a nagykövet személyes közbenjárásával az utol-

só pillanatban megoldódott a probléma. Ennek köszönhetően viszont már nagyon nehezen sikerült repülőjegyet találni, úgyhogy a München-Montreal járaton a gép három különböző szegletében ültünk. A másik megoldandó probléma

az volt, hogy a táncgyűttesekkel összeállított évszázó műsorok és a tábor között három hét volt, amit ki kellett tölteni fellépésekkel, mert senki nem vállalta a hazamenetelt és a három héttel későbbi visszatérést. Így aztán volt táncházunk Montrealban, muzsikáltunk egy torontói magyar esküvőn és játszottunk a torontói Pontozó Fesztiválon.

Ilyen kalandos kezdet után milyen fogadtatásban részesültetek?

Montrealban az ottani táncgyűttes és az Ottawában élő barátunk várt minket és kalauzolt el. Az első tíz napban az ottawai és a montreali táncgyűttesekkel voltak próbáink, illetve évszázó műsoraink és koncertjeink. Az út második felében a már fent említett torontói fesztiválon játszottunk minden nap. Ezt pedig a Cifra Tábor követte, amely fantasztikus hangulatban telt. A közönség nagyon jó volt, a kinti magyarokon kívül sok kanadával is találkoztunk az előadások során. Külföldön nagy az érdeklődés az általunk játszott zene iránt, szeretik a magyar zenét, ezotikumnak számít. A táborban esténként a táborfűz mellett óriási örömmzenéléseket tartottunk.

Kanadába kijutni nem semmi dolog. Gondolom, nem csak a munkára jutott idő.

35 napot töltöttünk kint, ezért elég sok volt a szabadidőnk. Kanada gyönyörű ország. Sokat kirándultunk a vidéken, ellátogattunk barátaink hétfégi házába a hegyekbe, horgásztunk, erdőt jártunk. Három nagyvárosban voltunk, Torontóban, Montrealban és Ottawában. Bejártuk a városokat, a környéket, a múzeumokat. Gyermekkorai vágyam teljesült, amikor a Niagara vízesésnél voltunk. Lenyűgöző volt. Hajóval teljesen a vízesés közelébe lehet menni olyan esőkabátban, mint amelyet a filmekben látni. Behajóztunk a vízesés alá, majd egy alagúton beszélgettünk mögé. A barátaink háza 5-6 km-re volt zuhatagtól, de még ott is hallottuk a robaját. Egyébként tetszett a helyiek mentalitása is. Torontó amerikaias ugyan, de a többi városban viszonylag európai életet élnek. Főleg Montreal éjszakai életét sikerült megismerni. Rengeteg új baráttra tettünk szert, akikkel ma is tartjuk a kapcsolatot. Reméljük, lesz még alkalmunk visszatérni, és esetleg még több helyen fellépni és bemutatni zenénket.

A mozgalmas nyár után ismét a dolgozó hétköznapok következnek. Mit terveztek a zenekarral a jövőben? Volt-e változás a felállást illetően?

Nincs változás, illetve csak annyi, hogy a korábbi énekesünk helyére Ivanovics Tünde lépett állandó vendégként. Egyébként a következő lemezünkön kezdünk dolgozni, melyet ősszel szerettünk volna kiadni, de sajnos csak tavasszal fog legkorábban napvilágot látni. Továbbra is tartanak a rendszeres táncházak a JATE Klubban, szóval halad a zenekar. Az érdeklődők a www.rozsdamaroband.hu honlapon találnak rengeteg fotót, információt és egyéb más érdekességet.

Dévényi Dia

Helyi járattal Tbiliszibe

PILLANATKÉP A MAGYAR ALTERNATÍV ZENÉRŐL

SOKAN MONDJÁK FANYALOGVA, HOGY A MAGYAR ALTERNATÍV POP-ROCK HALOTT, A PIACON MÁR NINCSEMLÉTESRE MÉLTÓ ZENEKAR. A KISPÁL MÁR NEM A RÉGI (VAGY MOST MEGINT?), MEG KÜLÖNBEN IS; MINDENKI LOVASIÉK KÖPÖNYEGÉBŐL BÚJT ELŐ, MINDEN ÚJ KOPPINCS, EZÉRT SZAR, ÖTLETTELEN SATÖBBI.

Részben egyet tudok érteni ezekkel az emberekkel, és részben nem. Való igaz, hogy az új Kispál lemezek nem olyanok, mint a tízévesek, és az is igaz, hogy ezek az új lemezek nem ütöttek akkorát a poppiacon, mint a *Naphoz holddal*, *Föld, kaland* lemezek, de a *Velőrózsáknak* is megvolt a maga bája, a *Turisták bárhol* albumot pedig igenis nagyszerű anyagnak tartom. Nem gáz a változás, András! Soha nem akartuk, hogy ugyanazt produkáljátok, mint anno, csak más lemezcímekkel. Akkor inkább tényleg a semmi. Erre jön egy *Én, szeretlek, téged* lemez, ami már címével is igyekszik visszahódítani a régieket. Itt már azért sokszor helyezzük az ujjunkat a szkip gombra, amíg inkább feltesszük a *Bandi a hegyről* vagy a *Kiscsillag* albumot.

Az is igaz, hogy a 21. századi alternatív popzene bizonyos szempontból követi azt az ösvényt, amit a Kispál és a Borz jól kimunkált. Ez lehet az oka annak is, hogy a 2001 januárjában első demóját megjelentető szombathelyi buszjáratról elnevezett

30Y

zenekar ismeretségét leginkább annak köszönheti, hogy az elmúlt néhány évben számtalanszor lépett fel Lovasiék

előzenekaraként. Ily módon örökölték a Borz fiatalabb közönségét. Majd a leginkább bölcsészek által szervezett fellépések miatt rendkívül népszerűek lettek egyetemista körökben, elnyerve így a „pécsi egyetemi zenekar” jelzőt. A gólyatábori fellépések mellett 2003-ra sorban végigjárták Magyarország fesztiváljait, rádióit, sőt! Kijutottak Németországba a linzi utcazene-fesztiválra, és játszották őket a németországi Radio Bizarre állomás. Első nagylemezük 2004 végén jelent meg *Egy perccel tovább* címen. Lovasiék segítségével ezt az anyagot kábé 3000 ember előtt elő tudták adni a PeCsában. Sikerüket bizonyítja, hogy a számokat ezt követően 1500 ember töltötte le a zenekar honlapjáról.

Legújabb lemezüket, immár a CLS Records kiadásában 2006 elején jelentették meg Csészényi tér címmel. A lemeztől majd minden egyetemi lap és minden zenei portál, szaklap említést tett, mondanom sem kell, elismeréssel szóltak róluk. Ami viszont eddig az előnyükre vált, az fordult hátránnyá. Elsősorban továbbra is Kispál hatását emleget (mert hasonlítani azt feltétlenül kell) minden fórum, és kevésbé emelik ki a 30Y saját arculatát. Természetesen érezhető a tanár (és immár barát) hatása a hangzáson, de

mind a szözevilágon, mind zeneileg fel lehet fedezni az újabb nemzedék kultúráját, gondolkodását, kontextusát, problémáját; „*a szívemet úgy üsse ki a lány, mint a Carter doktor a Vészhelyzetben*”, vagy „*puhatalpú lányok / lépnek be a tóba / bor van az egyiknél / a másiknál szóda*”. És mint azt már számtalanszor tapasztaltuk, jelen esetben is várható, hogy a 30Y megtalálva saját hangját, óriási karriert fut be. Ahogy azt Radics Gábor, a *music.hu-n* már említette; a „*Csészényi tér az idei év egyik legfontosabb lemeze lehet*”.

A Fekete-tenger és a Kaszpi-tenger között húzódó hegységrendszerről kapta nevét a 30Y-nál jóval kevésbé ismert

Kaukázus.

A zenekar saját bevallása alapján is irtózik mindenféle kiadótól, producertől, gyökerektől, mondván, hogy őket ne csinálja meg senki, az ötletet meg ne nyúlja le senki. Mi meg mondhatjuk persze, hogy hallottunk már sok ilyet, és különben is, persze. És mégis! Hírnevüket (a hírnev ne tévesszen meg senkit – ez nem volt olyan nagyon sok ember) úgy szereztek maguknak, hogy meglévő hanganyagaikat felpakolták a netre, majd „internetes gerillahadjáratot folytattak”, a frontember szavaival élve. A PUF honlapjának nagy látogatottságát kihasználva beírtak a vendégkönyvükbe, majd megvárták, hogy Lecsó felfedezze őket; „Gyerekek, mindenki hallgasson Kaukázust...”. Időközben Para-Kovács Imrének is szemet szúrt a zenekar; „Szerintem kurva jó”, írta szeptember elején a blogoldalára.

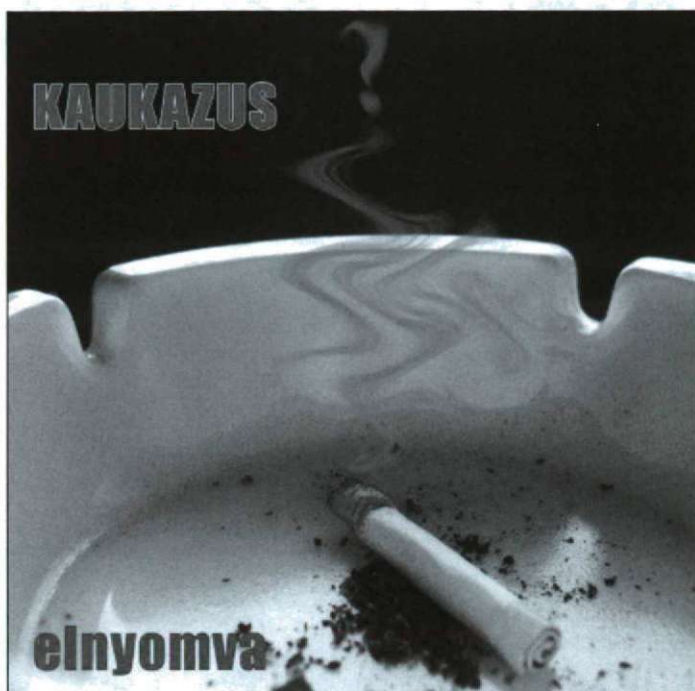
2004 augusztusára megvolt az első lemez; *Majdnem Kína*, zenekar viszont még nem volt mögötte. Aztán jött a felkérés, hogy fel kellene lépni a Szigeten, mire összeszedtek egy bandáralvót. Azóta beszélhetünk zenekarról. És mint ahogy a 30Y-nál is, itt is következett az előzenekarság a Pál Utcai Fiúk, a Kispál és a Borz előtt, újabb rajongókat toborozva a Kaukázus mögé. Ők sem úszták meg a kritika irritáló megjegyzéseit; „Mint a Kispál, csak dobgéppel”. Erre

jött a válasz; a Borz című szám, mely egyben replika a Kispálozókknak, s egyben köszöntés az öregeknek. A százszázalék Kispál hangzással darabokra robbantják a szövegeket, majd a romokból építik fel saját világukat; „*megváltozott minden, Emese sem a régi, / meggyógyult és Jutkával Pistike kukiját nézi*”, mert „*nincs már több móka, / mintha életben sem volna*”, „*de ez csak a látszat, ez nem borz hanem róka / de a róka is csak állat / hát mit csinálnak?*”. Ez a típusú alkotás éppúgy nem áll távol a zenekartól, mint a komolyabb, melankolikusabb természetű számok, lásd a *Lángos tejfölt*, amihez klip is készült, vagy a *Rátlátást*.

2005-ben került fel a honlapra az új lemez, mely a MIR elnevezéssel büszkélkedhet, és akárcsak az első lemez, ez is nagyon nagyot hasított. A szövegek sokkal precízebbek, mint a *Majdnem Kína* esetében, a zene a dobgepnek, különböző samplereknek köszönhetően adja a posztapokaliptikus életérzést, bírálva az

emberi társadalmat, rámutatva a globalizáció hiányosságaira, negatív oldalaira. Örökös téma a fogyasztás; „*Zengőből nem lesz állomás, / Verespatakából arany mosás*” vagy „*Mi ez a víz / soha se bízz / a csapoltban, mert trágya / szegény legény / sokit vegyél / ha bebaszni drága*”, a párkapcsolat; „*Olyan kor van most, hogy a szopátás / nagyobb élményszámba megy, mint a csajozás*”, a társadalom; „*Az anyu éhes, / a hugi ringyó, / az apu rákos...*”.

Míg a 30Y sokkal inkább vonzza a fiatal korosztályt, várhatóan az alternatív gimnazistáknak nyújtva majd szellemi táplálékot, a Kaukázus nehezebben befogadható, valamint sokkal több előzetes ismeretet igénylő szövegei miatt inkább csupán az egyetemista, idősebb hallgatóság számára nyújt élményanyagot. Október 30-tól új kislemez lesz letölthető honlapjukról, valamint hamarosan megjelennek Karafiáth Orsolya új lemezén – a zenekar *Győr* című számát ugyanis Karafiáth verséből faragta. Itt most a művészről fog énekelni.

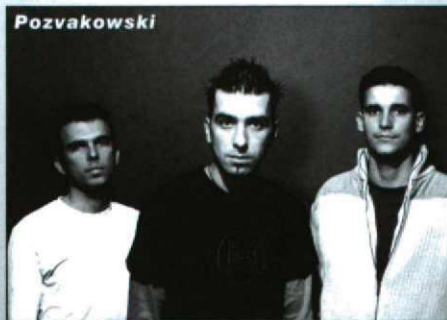
Látható, hogy a magyar alternatív nem halt meg a 21. századra, hanem szépen lassan megtalálja modern hangját. A régi zenészek pedig nagyon hasznos munkát végezhetnek a fiatal generáció felkarolásával. Köszí Lovasi, köszí Leskovic!

További infók:
www.30y.hu; www.kaukazu.s.hu
Salzer Tibor

ARTéria+Bitang a Píroson

A RADIOE.HU ARTÉRIA ÉS BITANG CÍMŰ MŰSORAI ELSŐ ALKALOMMAL JELENTKEZETT KÖZÖS KOPRODUKCIÓVAL. OKTÓBER 21-ÉN, A PIROS ŰSZÓHÁZON TARTOTTÁK BULIJUKAT, MELYEN A POZVAKOWSKI (GYŐR), AZ ANA NEVER (SZABADKA, SZERBIA) ÉS A FRIDAY'S DUST (SZEGED) ADOTT KONCERTET.

A koncerteknél átlagosan fél-egy óra késést itt is betartották, hiszen idő kellett, mire minden zenekar beállt. A Friday's

títés elmaradt, a számítástechnika ördöge közbeszólt. A Pozvakowski „audiovizuális poszt-rock örvény”-ként hirdette előadását. Azt hiszem, most sem okoztak csalódást. Több vetítőgéppel színesítették a háttérrel, akinek nem volt elég a zenészek átél arcára, testére nézni. Erre a koncertre már mindenki odaért, aki jönni akart, szép számban gyűltek össze az érdeklődők. A szervezők elégedettséggel zárták a produkciókat, jövőbeli terveikről úgyis tudni fogtok!

zsupy

„Minden megismételhetetlen”

Danyi Zoltán határon túli költő. A most megtartott felolvasóest az ő nevéhez és műveikhez köthető.

Műveiben jól érezhető a japán haikus hangulata. Rövid, de veretes versei olyanok, mintha egy festővászonra pillantanánk. Egy remekül sikerül akvarell, amely szemléletesen tárja elénk a témát, melyet a költő körbejár vagy csak éppen izlelget. Az ő ecsetei a szavak, s a szavak olyan súlyosan koppannak, hogy rögtön meg kell állnunk és elméláznunk a hallottakon. Világa és szemlélete is a távol-keleti haikusokat idézi. Végző soron a nyugati világ erőszakos divatdiktatúrájától távolodik. A pár soros művek a

megállásra, az odafigyelésre és az elmélkedésre intenek rohanó világunk betonrengetegekében. A szerző keresi magában és a világban a harmóniát. Láthatjuk, hogyan teremt egyensúlyt személye és környezete között. A sokszor felmerülő papír, amely legtöbbször összegyűrtten jelenik meg, az elvetés, a visszavonás mozzanata még nem azonos a megsemmisítéssel. Az összegyűrt papírlapról valami még leolvasható, tehát még nem hiány, de már eldobásra, megsemmisítésre ítélt. Ugyanakkor még visszakereshető, látható, még része a világnak, vagy netán maga a világ. A verseket olvasva a hiány gondolata ötlük fel

bennem. Valahogy úgy, mintha egy lát-hatatlan zenész játszana egy csellón. Mintha csak a hangszert és a széket látnánk. A mozgó vonót, de a zenészt nem. Vagy mintha a zenész egy olyan csellóból csalna elő hangot, amelyen nincs húr.

Mégis ettől egész. A Világegyetem a hiánnyal egész. Ott van a hiány a sötétségben, ahol a fény hiányzik, ott a sötét jin, mely nélkül nem lenne teljes a bölcsej lang...

Mindent félretéve, érdemes kézbe venni költőnk sorait és elmélyedni bennük.

Tordai Gábor

Danyi Zoltán: Sárgabarack(mag)

*Hajlott délutáni lankadartban
a napfény felhőket apaszta.
Szeletelt sajt kerül üvegtátra,
és egy friss, harmatos barack.
(Keresed a kiszáradt magban,
mégsem találsz majd vigaszt.)*

Szabó Katalin: A közösbe

*Kopogtat halkán szüntelen.
Csend lesz!... kimegyek, MEGTESZEM
Kavarog, mardos Ott belül,
Testem a kövön elterül,
Te vagy a préda,
Szakad a cérna,
Remeg a téma,
A tested még béna,
Szeress! Te léha,
Lelketlen béka,
Csak Ez a célja,
... Ez volt a célja.
Vibrál a semmi hirtelen,
Magamat éppúgy megvetem,
Álmaid hálómbe kergetem
Soraim közé elteszem
Legyen csak emg ez is nekünk,
Ne csak az mit a polcra teszünk.*

Major Kitti: Álom pár

*Volt egy nyár, mesés táj, és kósza vágy.
Volt egy lány, kis virág, és tiszta láng.
Fényt fodrozott szemében a vágy,
Hogy el tudja érni a magányt.
Szeretett egyedül lenni, és szállni,
Szeretett egyedül élni, és merni.
Hajtotta őt a szíve egyre messzebb,
S ment is oda, hol boldog lehetett.
De eljött egy nyár, mesés táj, és kósza vágy,
És eljött egy társ, helyes srác, ki csak rá várt.
Fényt fodrozott szemében a vágy,
Hogy el tudja érni a leányt.
Szeretett vele lenni, s szállni,
Szeretett vele lenni, s őt látni.
Hajtotta a szíve egyre a lányhoz,
S ment is oda, hol rá találhatott.
Ez volt a nyár, a mesés táj, a kósza vágy,
Ez volt a nyár, melyre mind két lény várt.
Szemükben fénylett a vágy,
Hogy innár nincs magány.
Szerettek egymást, s sétálni együtt,
Szerettek egymást, s élni együtt.
Hajtotta őket a vágy, hogy ne hagyják el egymást,
S mentek is együtt, hogy elérje őket a boldogság.
Elment a nyár, a mesés táj, a kósza vágy,
Elment a lány, a kis virág, a tiszta láng.
De megígérte neki, hogy ha eltelik a nyár,
A szíve ide, hozzá visszazáll.
Eljött a nyár, a mesés táj, a kósza vágy,
S eljött a lány, a kis virág, a tiszta láng.
S azóta már elment a nyár,
De a lány nem ment tovább.
Ott maradt vele, szerette,
Ott maradt vele, megígérte.
Ott élnek azóta is ketten,
S várják azt, hogy szerelmük beteljesült legyen.*

...álmodlak tovább...

Igen, azt hiszem már az „ősz húrja zsong, jajong, busong a tájon”...a gyengülő napsugár lassan vérzik el a betonházak falain. S itt bent, a még idegen szobában beköszöntött az ősz, akárcsak Párizsba.

Csak itt ülök, félig kábán, s csak nézlek, nézlek... A nappalok után éjszakák lopóznak, s éjszakák után a nappalok haldokolnak. Nem tudom mióta... mennyi hideg éj és mennyi fázós pirkadat óta nézlek...

Lustán táncol a gyertyák fénye a szótlan szoba falain, s az arcodon. A mosolygós, mindig vidám arcodon. Ujjaimmal simítom végig, mozdulatlan arcod vonalát... mosolyogj...

Ismét elvesztettem a lelkem egy darabját. Kezem lassan oldalamhoz kúszik. Megtapogatom a tépett seb szélét, keresem hiányzó oldalbordám... felsőhájtok... nem érzem, vagy már nem akarom érezni, az élő lélekhus nyers tapintását, a vér ragacsos tapadását. Csak az ásitó üresség. Nem vérzik már igazán... alvadt vér, sötét sár...

Elmondottak a szavak.

Elmúlt a nyár.

Nem. Nem kéne. Nem kellene hátrafordulnom és nézmem, ahogy közös lábnyomaink véget érnek a szürke porban, ahogy egyre jobban elmosódik mezítelen talpad nyoma.

Hiányzik ez a kitépett rész...

Odakinn, kihunytak a csillagok, csupán gyertyáim remegő fénye simogat Téged. És reszkető ujjaim.

Elmémben vergődő szavak, s bent valahol mélyen tévoa érzelmek zavart pillantása.

Az elmosódott kék, a sötét bíbor és bánatfekete.

A magány palotájában visszhangzik minden léptem. Botladozom. Mint ki a vég elől menekül.

Bennem, még új, lassan éledő, reszkető vágyak... zavar... összevisszaság...

A zavart szív érthetetlenül makog a megszédült gondolatnak. Az egyedüllét kitért karja vár, és én félek. Bevallom neked, félek egyedül maradni. Hisz voltál: testem mámore, vágy, melyről azt hittem, elkísér a sírig.

Hol van a megszokott melegség? Az eltűnt mosolygó percek? Az a néhány jó szó? Hová lettek? Mivé lettek? Kie lettek?!

Reszket a vágy... az új után, az új élet felé, az újra, valami újra, valaki újra...

De... még kapaszkodnék, de már elmennék. Elhagynálak, de még szorítanálak!

Mit tegyek?! Meghasadt elmémben vergődik a szív bódult szava.

Maradjak? Vagy elmenjek? Halljak, vagy éljek még egy kicsit?!

Felemelem tekintetem szemeid bogarából, s a falakra nézek. Hunyorogva néznek vissza rám. Üresek. Élettelenek, hiába sok színes kép rajtuk. Nincs élet, mozdulatlan testek.

Nem merülök el többet benned.

Forog a világ, s én szédülök.

Maradnék és elfutnék. Átkozlak,

megvetlek... szeretlek. Csak vergődöm önnön romjaimon. Megfeszülök, megremegek, elcsendesülök.

Múltkor is, valamelyik részegen reszkető éjen... néztelek. Úgy éltél, lobogtál, ahogy régen álmodtad...

Most már szabad vagy...

Még bennem vagy. Rég magamba öleltelek, szíveddel vert szívem, bennem éltél.

S most... elrongyolódott ég, kihunytt csillagok, sötét hold, reszkető éj, vér nélküli, tátongó seb – hiány. Ezen az új helyen, nélküled fekszem és ébredek. Hideg az ágy.

Lassan a sebbe nyúlok, a sebből most arcképed emelem ki, majd leteszem a többi közé. Nézem a vértől maszatos széleket, majd arcodat nézem. Újra – ki tudja, hanyadjára – megsimítom arcod, beszívom emlékkilatod.

Hiányzol.

Mondd: hiányzom?

Majd ólom lassúsággal becsukom a doboz fedelét és elteszem, elrejtmem sűrű homályba.

Ismét könnyebb lett a múlt. Lassan vége, új kín nem jöhet többé.

Búcsúzom.

Bár félek. Félek, hogy...

Az élet öl meg, nem a halál, s a halál majd csak holtan talál rám, mikor majd a hűvös harmat lepi be hideg testemet.

De addig is: Te álmodj, és én álmodlak tovább...

Tordai Gábor

ARTéria versverseny- és novellapályázat!

A szegedi székhelyű Radioe.hu internetes rádió ARTÉRIA című műsora első alkalommal hirdeti meg pályázatát hallgatói és az eddigi rendezvényeik résztvevői között.

Vers és novella kategóriában, szabadon választható témában íródott alkotásaitokat az arteria@radioe.hu e-mailcíme várják. A beérkező pályamunkákat egy szakmai zsűri értékeli, amelyben olyan ismert szegedi nevek találhatók, mint Weiner Sennye Tibor vagy Döbör András. A nyilvános kiértékelő este október 20-án 21 órától kerül sor a Grand Caféban.

Vers és novella kategórián kívűl egy közönségszavazást is megszavaz

majd a jelenlévő publikum. (Kéretik minél több ismerősnek szólni!) A zsűri értékelésén kívül sor kerül majd a beérkezett művek teljesség nélküli felolvasására is. A rendezvény további részét amolyan ARTériásan a szervezők egy művésztalálkozóként, interaktív beszélgetésként, majd „együtt mosolygás”-ként kívánják folytatni.

A szervezők a díjazottaknak megjelenési lehetőséget biztosítanak a Dél-tengerben, a radioe.hu Artéria rovatában, valamint az év végi antológiában.

A szellemi termékek beküldési határideje október 18. Kéretik az e-mailhez rövid bemutatkozót csatolni, elérhetőséggel.

A titokzatos Atlantisz

„AZ ATLANTI-ÓCEÁN MÉLYÉN EGY KONTINENS MARADVÁNYAI FEKSZENEK. EGY CIVILIZÁCIÓ FEJLŐDÖTT EZEKEN A HATALMAS SZIGETEKEN, AMELY AZ EGÉSZ ATLANTI-MEDENCE TERÜLETÉN ÉS A FÖLKÖZI-TENGER SZIGETEIN ÉS PARTVIDÉKEIN IS SZÉTÁRAMLOTT, HOGY HÓDÍTSON ÉS KOLONIZÁLJON, AMIKOR MÉG FÉNYKORÁT ÉLTE ÉS VIRÁGZOTT. ÁM ÉVEZREDEKSEL EGYIPTOM ÉS MEZOPOTÁMIA TÖRTÉNELMÉNEK KEZDETE ELŐTT ELTŰNT AZ ATLANTI-ÓCEÁNBAN ÉS CSAK ELSZIGETELŐDÖTT KOLONIÁI MARADTAK FENN A KÖRNYEZŐ KONTINENSEKEN, AMELYEK KÉSŐBB MAGUK IS CIVILIZÁCIÓKKA FEJLŐDTEK, S AMELYEKET MI A TÖRTÉNELEM KEZDETÉN TARTUNK SZÁMON.” (CHARLES BERLITZ)

A mindennapok szürke forgatagában arra gondoltam, hogy egy régen elövelt témáról írok: Atlantiszról. Arról a történetről, ami még ma is sok ember fantáziáját izgatja. Atlantiszról sokféle elmélet született, ezek az elméletek egyesek szerint legendák, mások szerint pedig igazak. E helyütt két népszerű elméletet említek meg, amelyek ugyan eltérő szemszögből közelítik meg Atlantisz egykor virágzó kultúráját, de érdekes karképet festenek az ókor és a modern kor emberének gondolkodásmódjáról: az egyik elmélet a jól ismert görög filozófustól, Platóntól származik, a másik pedig napjaink egyik híres ezoterikus tanítójától, F.E. Eckard Strohm-tól.

Tarts velem, tegyünk egy rövid időutazást a múltba, Atlantisz világába! S bár ez nem a jól ismert *Vissza a jövőbe!* című film, de azért jó szórakozást kívánok.

■ Platón elmélete

„Tizenegyezer évvel ezelőtt szörnyű katasztrófa történt. Egyetlen szörnyű nap és éjszaka alatt játszódott le az egész: rengett a tenger és a föld. S Atlantisz, a földkerekség legműveltebb népe által lakott csodálatosan gazdag és boldog sziget a tenger mélyébe került.”

Platón görög filozófus kb. 2300 éve így számolt be a mesésen gazdag város pusztulásáról. Sok szálból szötte Atlantisz legendáját, műveiben keveredik a mese a valósággal, az álom a pontos leírással. Két munkájában foglalja közre Atlantisz: a *Timaios*ban és a *Kritiasz*ban. Érdekes, hogy részletes leírása rendkívül szemléletesen ábrázolja a legendás helyet.

Platón szerint Atlantisz egy hosszan elnyúló síkságból állt, melynek közepén egy nagy domb emelkedett, melyet víz és szárazföld koncentrikus gyűrűi öleltek körül. Közepén két forrás volt, az egyik hideg, a másik meleg, ami vulkanikus tevékenységre utalt. A szigetet sűrű erdő borította, amely gazdag állatvilággal rendelkezett, főként az elefántokból volt sok. A

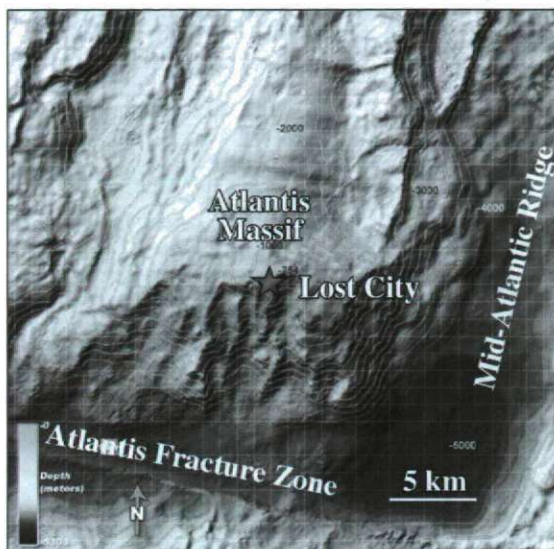
sziget politikailag tíz területre oszlott, és mindegyiknek saját királya volt, akik örvényként találkoztak, hogy megbeszéljék a vitás kérdéseket. A törvényeket Poszeidón templomának oszlopaiba vésték. Gyümölcs- és gabonatermesztéssel, fémbányászattal foglalkoztak. Építettek hidakat, kikötőket, palotákat és templomokat is. Hitük szerint a központi szigetet körbevevő árkokat Poszeidón isten hozta létre, ezeket az árkokat csatornákkal kapcsolták össze, amelyeket olyan mélyre és szélesre készítettek, hogy hajóznia tudjanak rajta.

Poszeidón volt Atlantisz uralkodó istensége, az egyik neki szentelt templom egy stadion hosszú volt. Külső falait ezüsttel vonták be, melyekből arany domborművek emelkedtek ki. Platón ezen leírásával az atlantiszi kultúra és építészet jelentőségét, nagyfokú technikai fejlettségét szeretné hangsúlyozni. Állítását Szolón elmondásaira alapozza.

De nézzük, Strohm hogyan látta az atlantiszi társadalmat!

■ Ahogy Strohm látja

Strohm Atlantiszról a spirituális oldaláról közelíti meg. Az Atlantisz szó jelentése: „A legerősebb, a leghatalmasabb, amin a világ nyugszik”. Szerinte Atlantisz fénykora kb. 83000-től 67000-ig tartott a nagy Vízözön előtt. Ez az az időszak, amelyben az angyalok irányították és vezették az embereket. Szépség, harmónia és béke jellemezte az atlantiszi emberek életét az Éden kertjében. Az atlantiszi emberek nagyon sokáig éltek, kb. 280 évig, és amikor meghaltak, tudatosan tértek át a fizikaiból a tisztán szellemi létbe. (A halálra nem mint az elmúlásra gondoltak, hanem egy olyan időszak végeként tekintettek, amikor az ember teljesítette földi tanulmányait, és egy másik dimenzióba léphetett tovább jutalmul.) Nem ölték sem állatot, sem embert, ezt az Istennel és a Természettel való tökéletes egység tudata nem engedte meg. Az atlantisziaknak nem volt egyforma tudásuk, és felelősségük sem volt azonos. A tudás birtokosai a lokik voltak: a beavatottak, a nép tanítói és gyógyítói, akik az angyalokkal álltak kapcsolatban. Legtalálhatóbb fordításban papot jelentene a loki. 144 loki volt a birodalomban, minden 12 loki egy főlokinak, a 12 főloki pedig egy Arklokinak, a legmagasabb beavatottnak volt alárendelve, aki Istennel lakott és nem igényelt sem ételt, sem italt. Ebben a korban Samael volt az Arkloki az „Arany Fény Birodalmában”. Strohm szerint eredetileg csak a főváros neve volt Atlantisz, később az egész földrészt így nevezték azok az idegenek, akik a birodalmat kereskedelmi célból látogatták.

Atlantisz 12 gyűrűt formálva egy hosszan elnyúló domboldalon terült el. Atlantisz főtemplomában volt Isten lakhelye. A templom közepén állt egy nagy hatszögű, csillag alakú, ajtó és ablak nélküli terem. Alapja, teteje, falai tiszta arannyal voltak bevonva. A hatszögű csillagterem körül 12 félemben nagyságú óriási drágakő állt. Minden egyes drágakőhöz tartozott egy Istentől elrendelt angyal. Az angyalok feladata az emberek segítése, védelmezése és tanítása volt. Minden angyal szolgálatában egy-egy loki állt. Az atlantiszi birodalom 12 királyságból állt, élükön 1-1 királlyal. A birodalomban senki sem számított többnek a másikinál. Hogy tevékenységüket ne korlátozzák, a királyságok 12 angyalát nem nevikön, hanem feladatukörük alapján szólították. Élet angyala, Öröm angyala, Nap angyala, Víz angyala, Föld angyala, Levegő angyala, Örökkévalóság angyala, Kreativitás angyala, Szeretet angyala, Bölcsesség angyala, Harmónia angyala, Erő angyala. A fővárosban évente egyszer birodalmi találkozóra gyűltek össze a királyok. Színhelye a birodalmi terem volt. A drágakövekre mint az égi és a földi sík összekötőire tekintettek - hitük szerint Isten angyalai ezeken a kristályokon keresztül segíthették a népet. A lokik gyógyítani tudták a betegeket az angyalok, és fejlett energetikai módszerek, illetve természetes gyógyszerek segítségével. Az évezredek folyamán Atlantiszt felfedezték más birodalmak is, amelyek kereskedői a jól ismert birtoklási vágygal és egoizmussal megfertőzték Atlantisz leginkább az őskommunához hasonló közösségét. A „Mi” illetve az „Ő” helyébe az „Én”, illetve az oly jellemző „Enyém” lépett. A következmény nem váratott sokáig magára. Atlantiszban is megtörtént az első gyilkosság, és ezzel együtt Atlantisz fénylő korszaka is leáldozott. Az ősi tudások birtokosai hamar felismerték, hogy minden, amit eddig építettek, néhány év alatt teljesen elveszett. Azt azonban nem akarták hagyni, hogy a papok által felhalmozott tudás örökre elveszzen, ezért a lokik szétszóródtak a világ különböző részein, magukkal hozva az ősi tudást.

Ez idő tájt belső polgárháborúk dúltak fel az oly békés vidéket, ahol az addig építésre használt kvantummechanikai módszerekkel hatalmas, tömegpusztító fegyvereket készítettek, amelyeket rendre be is vetettek egymás ellen. Atlantisz második korszakának végén a földrész katasztrofális, fizikai megsemmisülése vezetett a szigetcsoport fényes királyságának elfeledéséhez. Atlantisz pusztulását követően hosszú idő telt el, míg az ősi örökség újra felbukkant egy esszénus közösségnél, Palesztina területén. Innen jutott el az emberiséghez a „Legnagyobb” tanításai révén, aki valaha soraikból kikerült. Ő volt a sokat ígért Messiás, Jézus.

■ Summa summarum

Atlantisz hollétét – egyáltalán létezését – a mai napig sem tudták igazolni azok, akik az ősi társadalom kutatását tűzték ki célul maguk elé. Megannyi régész, kincsvadász és kalandor tette fel életét arra, hogy megtalálja az ősi várost és annak kincseit, de eddig egyiküknek sem sikerült. Mindenesetre figyelemreméltó összefüggések szolgálnak közvetett bizonyítékkul egy, az általunk ismert ókori társadalmakban egy közös kulturális örökségről. Ilyenek a csúcs formájú fejdíszek, melyeket az uralkodó osztály használt, s amely utalt (legalábbis Strohm leírásai alapján) az atlantiszi emberek enyhén hosszúkas, nyújtott fejformájára. Vagy a nap szimbóluma, mely teljes egészében a birodalom jelképe volt, félbevágott nap esetén pedig gyarmatot jelentett (ezen jelkép Egyiptomban, Japánban, Kínában, Dél-Amerikában is megjelent). Elég csak azokra a legendákra gondolni, amelyeket a görög történelemben tanultunk, miszerint egykor istenek és titánok harcoltak egymással a görög területeken. Mindezek elég könnyen értelmezhetőek két harcoló atlantiszi haderőnek, hiszen az akkori kor emberének technikai fejlettsége meg sem közelítette a korábbi civilizációját. Vagy gondolhatunk azokra a csodás építményekre, amelyeket a mai technikával is csak nehézkesen lehetne megépíteni.

Egy szó mint száz Atlantisz mindig is az emberiség fantáziálásának, elméleteinek középpontjában állt, és valószínűleg még jó darabig ott is marad. Azt, hogy mit hisz Atlantiszról, mindenki döntse el maga.

Szél Adrienn

Reggeli a Plútón

A tehetséges író/direktor, Neil Jordan elkészítette második filmjét, ami egy nálunk alig ismert író (pedig sokkal többet érdemel), Pat McCabe regénye alapján készült. A rendkívül erőteljes, nyomasztó atmoszférájú *A kis véreskezű* után azonban egy teljesen más stílusú, könnyedebb írást választott, amit tulajdonképpen fel foghatunk a rendező főműve, a *Síró játék* egyfajta travesztijának is. A történet számos ponton hasonlóságot mutat a sokat méltatott előddel, ott is központi szerepet kap egy transzvesztita (Jaye Davidson fantasztikusan megformálásában), hátterben pedig a feloldhatatlan angol-ír lentét eseményei peregnék.

Természetesen arról szó sincsen, hogy Jordan önméltalósba csap át, és az „önlopás” vádját sem merülhet fel, mert bár a *Reggeli a Plútón* tartalmaz néhány hasonló elemet, egy teljesen más oldalról vizsgálja a helyzetet, nem is beszélve a merőben eltérő stílusról és hangulatfestésről. A *Síró játék* véresen komoly mondanivalóját ezúttal egy mesészerű felütéssel kezdődő pikareszk történetbe helyezi, amelynek íve végül egy dickenszi világképbe kanyarodik. Lehet, hogy ez most kissé furcsán hangzik, de nem kell megijedni, a rendező száz százalékosan uralja a helyzetet és képes a lehető legnagyobb precizitással eljátszozni a stílusokkal.

A film elején megismerkedhetünk Patrick Braden múltjával, akit egy parókia lépcsőjén hagytott édesanyja, amely gyalázatos eseménynek nem volt szemtanúja, csak a tejet dézsmáló kismadarak (akik el is mondják véleményüket). A kisfiú ezután nevelőszülőkhöz kerül, ahol hamarosan ráébred, ő más, mint a többiek. Mostohaanyja ruháiba bújjik, aminek meg is lesz a börtje, de Patrick egy percig sem tiltakozik önmaga ellen, felvállalja eltérő személyiségét. Megtudja, hogy a helyi plébános és házvezetőnője titkos szerelmének a gyümölcse, és hogy édesanyja Londonba távozott, miután őt elhagyja. A lázadó ifjú ekkor elindul, hogy megtalálja a rejtélyes hölgyet, aki feltűnően hasonlít Mitzi Gaynorra.

A múlt romantikus, vagy ha úgy tesszük mesébe illő képzelgéseinek itt vége szakad, a történet innentől kezdve már nem csak szerkezetében (hosszú magyarázatokkal ellátott fejezetekre bontva) követi a pikareszk hagyományait. Patrick vándorútja az ismeretlenbe már szorosan kö-

tődik ahhoz az irodalmi hagyományhoz, aminek olyan képviselői vannak, mint a *Tom Jones* vagy a *Moll Flanders*, de a sort lehetne folytatni a modern változatokkal, úgy mint az *Úton*, a *Huckleberry Finn* vagy a *Bádogdob*. Patrick (vagy ahogy magát nevezi, Cicus) vándorútja során találkozik egy indián rockbandával, akikkel turnézva belekóstol a színpadi csillogásba, és megízleli a '70-es évek szabad szellemiségét. Ezután egy bűvészt sodor felé az élet, akivel furcsa barátságot alakít ki, és folytatja a színpadi életet. Aztán egy újabb szerep következik, ezúttal már egy londoni parkban szórakoztatja a gyerekeket óriási madárnak öltözve, míg szép lassan teljes egészében rátelepedik a valóság.

Valahogy minden ismerőse kötődik a nemzeti ellenálláshoz, de míg régen ez inkább egy romantikus lázadásnak hatott Patrick számára, a sorozatos halálesetek és robbantások szépen lassan ráébrednek, hogy a bohém életbe belopózott a ko-

molyság, ami ellen lehet tiltakozni, de nem lehet nem észrevenni. Bizonyos szempontból meg kell tagadnia az életét, hiszen többé már nem biztonságos, és egyszerűen nem élhető, de úgy kell megkötnie a kompromisszumokat, hogy önmagához hű tudjon maradni.

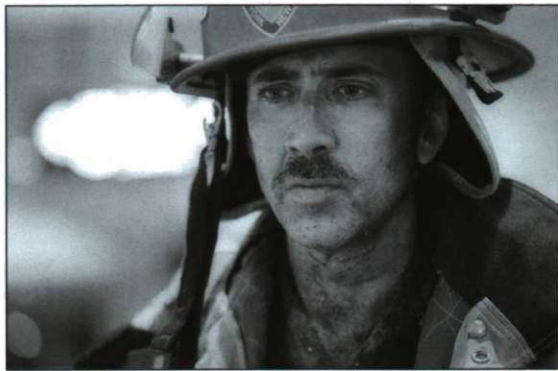
Ha nem készült volna el a *Síró játék*, most valószínűleg sokkal többre lehetne becsülni ezt az alkotást, ami eredeti, szórakoztató és elgondolkodtató. Cillian Murphy játéka letisztult, bár korántsem a legjobb, ellenben a Patrick életében egy-egy epizód erejéig feltűnő mellékszereplőkével, akik mindegyike legalább olyan fontos, mint a főszereplő maga. De elkészült a nagy előd, és bármekkora is a különbség a két film között, nem nagyon lehet elvonatkoztatni attól, hogy a korábbi alkotás sokkal mélyebb és összetettebb volt.

-b.-

forrás: www.helloinfo.hu

World Trade Center

Oliver Stone azon kevés amerikai rendezők egyike, akik mernek nagyban játszani és folyamatosan szemben állnak a filmstúdiók dogmáival. Stone mindig ezt a vonalat képviselte, és mindig úgy tudott renegát lenni, hogy közben óriási sikereket tett le az asztalra (néhány kivételtől eltekintve), ezért nem is nagyon kötözködnek vele, egyszerűen csak hagyják dolgozni. Mikor bejelentették, hogy a rendező filmet forgat a szeptember 11-ei merényletekről, a sajtó rögtön botrányt szimatolt, de jelen esetben nem igazolódott be a jóslat.

Badarság lenne azonban azt gondolni, hogy Stone visszafogta magát, egyszerűen csak az történt, hogy ez a tragikus esemény egy amerikaiból képtelen más érzést kiváltani, mint a patriotizmust, és ez így van rendjén. Mi más lehetne gondolni néhány örültről, akik vallási és politikai okok miatt két óra leforgása alatt lemészárolnak több ezer, teljesen hétköznapi embert, akiknek semmi közük nincs a nagypolitikához? Stone el is kerül minden ilyen utalást, a politikát a lehető legtávolabb tartja a filmtől, (de nem kell aggódni, hamarosan új filmmel jelentkezik, ami terrorcselekményeket követő amerikai ámokfutást veszi górcső alá, valószínűleg egy „hagyományosabb” Stone-film keretei között).

A film két-három rendőrré koncentrálna (a forgatókönyv az ő beszámolóik alapján készült), akik ezen a szeptemberi reggelen bemennek dolgozni, nem is sejtve, hogy ez lesz életük leghosszabb napja. Helyi idő szerint háromnegyed kilenckor egy utasszállító repülőgép csapódik a Világkereskedelmi Központ egyik tornyába. Mire a mentősök/tűzoltók/rendőrök a helyszínre érnek, már a másik épületszárnyat is füstfelhő takar-

ja. Senki nem tud semmit, mindenki tanácstalan. Megkezdődik a mentés, ami eleve reménytelen, hiszen egy több mint száz emeletes épületről van szó, amiben nincs lift, és a belső teret teljesen ellepi a füst. A csapatok mégis nekivágnak, hogy mentés, ami menthető, nem is sejtve, hogy alig egy órájuk van, míg a két felhőkarcoló szerkezete már nem tud ellenállni, és az épületek összedőlnek, maguk alá temetve több ezer embert.

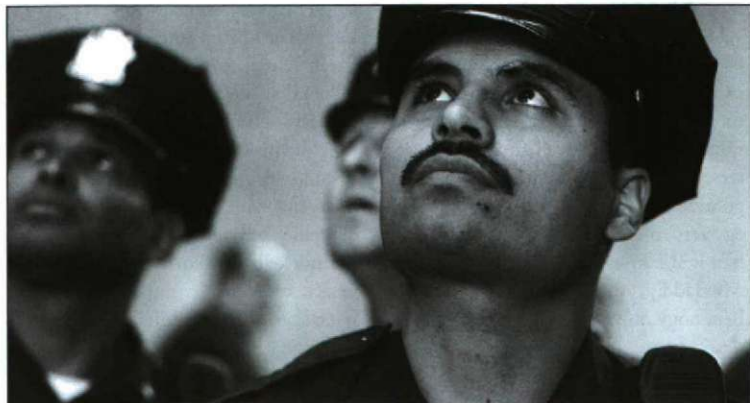
Stone a lehető legnagyobb tisztelettel közelíti meg a témát, még a becsapódó gépek sokat bemutatott látványát sem emeli be a filmbe, a néző csak a füsttől felhőkarcolókat látja, majd a pusztítás utáni romokat. A film két rendőrré, John McLoughlin (Nicolas Cage), Will Jimeno (Michael Pena) járőrökre, és az ő családjukra koncentrálna, ezen a két szálon fut a film. Míg a két férfi mozdulatlanul fekszik a romok alatt és próbálják tartani egymásban a lelket, addig a film másik részében a tehetetlenül álló családtagokat láthatjuk, akik figyelik a híradásokat, telefonálgatnak, és lassan az örület határára jutnak, mikor percnként szembesülnek a ténnyel, hogy ebben a helyzetben nem tudnak

mást csinálni, mint várni a hívást a jó vagy a rossz hírről.

Stone kezdetben erősen kézben tartja a szálat, a néző tökéletesen át tudja érezni a helyzet kilátástalanságát, idővel azonban fellazul ez a dramaturgia, és inkább unalmassá válik a film, mint feszültté vagy tragikussá. Nem használ semmi olyan eszközt, ami kicsit segítene a nézőnek (sem zenei téren, sem képi megoldásaiban), aki bár tisztában van az események súlyával, mégsem képes úgy átérezni azt, ahogy kellene. Persze a rendező ezzel sikeresen elkerüli, hogy hatásvadászá váljék, de ezzel együtt majdnem a közöny szélére taszítja a filmet. Így egy-két fantasztikusan jól megkomponált jelenetet leszámítva (ilyen az egyik feleség dühös kirohanása, amikor a tehetetlenséget még egy piros lámpa is fokozza vagy a mentés minden pátoszt nélkülöző tárgyilagossága, vagy a romok alól kimentett Jimeno első mondata: Hol vannak a tornyok?), az egész film nem más, mint helyzetjelentés, ami nélkülözi a tévécsatornákból ismert káoszt (legalábbis lekicsinyíti) és egy csendes mementót ad az áldozatoknak.

-b-

forrás: www.helloinfo.hu

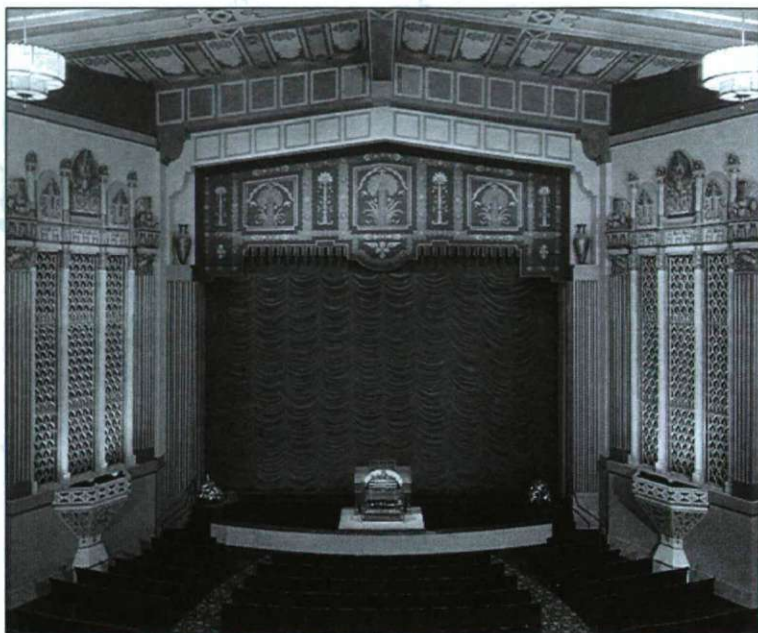

Játsszunk kritikust!

A SZÍNHÁTSZÁS A XXI. SZÁZADBAN IS EGY OLYAN MEGFOGHATATLAN MISZTIKUMBA ÁGYAZOTT MŰVÉSZET, AMI RENGETEG BIZONYTALAN KÉRDÉST VET FEL NEMCSAK A LAIKUSOKBAN, DE A SZÍNIKRIKTIKUSOKBAN IS. ITT A LEHE-TŐSÉG, HOGY DEKÓDOLD A SZÍNHÁZ MŰVÉSZETÉT, HOGY EGY DARAB NE CSAK ARRÓL SZÓLJON, AMIT LÁTSZ!

Természetesen a színhátszás születése és kialakulása körül rengeteg különböző nézet alakult ki. Peter Simhandl *Színháztörténet* című könyvében azt írja, hogy a színhátszás „Mágikus rítusokkal igyekezett megfékezni az eső vagy a tenger démonjait, alapvonalukban helyenként máig fennmaradt szokásjátékokkal és táncokkal próbálta elérni, hogy a föld termést hozzon. A rítusok legtöbbször a kívánt állapot mimetikus megjelenítéséből álltak...”

Két nagyon értékes információt is leszárhathatunk ebből. Az egyik az, amit általában a színház kialakulásaként emlegetnek, az ősi rítusok, a vadászó ember tánca a természetfeletti lények, a katarzis – amiből később a színházi néző élménye lesz –, az emberek ősi szellemiségének bölcsője ez, ahol megszületett minden művészet. A másik fontos dolog a mimetikusságban rejlik, az utánzás művészetében. Az arisztotelészi mimézis – és vele a görög dráma – is ebből táplálkozik. Itt jön képbe a másik elmélet, ami szerint a dráma minden művészet összefoglalója. Nos igen, kérdezhetnénk, akkor most mi volt előbb, a tyúk vagy a tojás? Ezt mindenesetre én sem fogom megfejteni. Igen ám, de felmerülhet bennünk az, hogy ha a színház csak utánoz, csak egy megírt darab vagy szövegkönyv életre keltése, akkor egyáltalán véghez viszi-e alkotó folyamatot, és vele azok alkotnak-e, akik a színház részesei? Művész-e a színész? Alkotó-e a rendező? Létezik-e színházi darab, vagy csak a szövegkönyv és az előadók? A kérdéseket mindenképpen meg kell válaszolnunk ahhoz, hogy továbbléphessünk. Fontos, hogy a színházba ne csak laikusként ülünk be, hanem próbáljuk meg értelmezni is azt, akarjuk megérteni azt a világot, ami körbevesz minket, hiszen nem elhanyagolható részesei vagyunk mint befogadók. Úgy gondolom, hogy a kritikusnak, vagy egyszerűen elemzőnek elsősorban tisztában kell lennie azzal, hogy mit elemez. Mindaddig, amíg bizonytalan a tekintetben, hogy művész-e a színész vagy a rendező, hogy műalkotás-e az, amit lát, nem születhet reális elemzés. A színházi kód megfejtőjének tisztában kell lennie

azzal, hogy mit is akar megfejteni és azt hogyan viszi véghez. Alapjaiban tehát el kell fogadni azt, hogy amit lát, az egy teremtető erő terméke, és azért művészet. Akik ezt véghezviszik, azok alkotók. Azt is el kell fogadni, hogy mindennek a néző is része. Tehát az elemzőnek először meg kell válaszolnia magában azokat a kérdéseket, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy megismerhesse, hogy megfejthesse a színház misztériumát. Tisztában kell lennie azzal, hogy amit lát, azt nemcsak látja, de érzi, hallja, szagolja és pszichésen érzékeli. Ingerk hatnak rá, amelyek befogadóvá teszik.

Továbbá elemzésekor elfogadja, hogy az a közeg, amelybe csöppen egy darab kezdetekor, egyszeri és megismételhetetlen, ugyanakkor több síkon elemezhető. Fontos, hogy felkészüljön arra, hogy befogadóként szemlélje a darabot. Ezen kívül – csakúgy, mint a színésznek – az elemzőnek is folyton-folyvást fejlesztenie kell magát, az elemzőnek ismernie kell azt a kort, amiben él, a művészek munkáját, a művészeti és stílus-hatásokat, a befogadót. Miért ne érdekelhetne egy elemzőt a befogadó reakciója, véleménye? Miért ne lehetne ő maga is befogadó és azontúl egyben valami

több, kódoló is.

Lássuk, hogy mit is vizsgál az elemző elsőként, aki kódolóként és egyben befogadóként ül be a színházba. Először is a teret. Én két értelmezésben használnám ezt a szót. Az egyik a valós tér, amit látunk, amit az üldhelyünkről nézünk. A másik az eszményi tér – talán így fogalmaznám meg legérthetőbben –, amit tapasztalunk is. Hogy világosabb legyen, Paris ezt „láthatatlan” térként jelölte, amit a színészek a mozdulataikkal töltenek ki, az objektív tér, amit a teatrális hely (az épület, ahol a színdarab játszódik, a nézőtér, az előcsarnok), a színpadi tér (a színész felvonulási tere), és a lineáris tér (a befogadó és színész közötti kapcsolat helye) tölt be. Földényi László és Csehov elméleteit ötvözve, kiegészítve egy rövid felsorolást és közülük néhányat kiemelve vázlatpontokat mutatstok be azzal kapcsolatban, hogy mit is vizsgálhat a kódoló ebben a viszonylatban.

Belső forma: színész, színpad, rendező. Én ezt bár zárójelben, de bátran kiegészíteném a befogadóval.

Külső forma: a díszlet, a kellékek, a jelmez, a maszk, a világítás, a függöny. Hozzátenném még a zenét, napjaink technikai eszközeit (amelyeket nem kel-

lékként használnak) és a pillanatnyi, véletlen vagy valós, de zavaró tényezőket, amelyek hatással vannak ránk.

■ **A színész**

Elfogadtuk, hogy maga is művész, hiszen alkot. „Az alkotó művész feladata nem az élet külsődleges megnyilvánulásának pusztán leírása, hanem az élet értelmezése, annak minden aspektusában és mélységében, megmutatni, ami az életjelenség mögött van, bepillantást engedni a nézőnek a felszín alá és a jelenség mögé.” (Mihail Csehov: *A színészhez*, Polgár Kiadó, 1997)

■ **A rendező**

A kódolóknak fel kell ismerni azt, hogy a rendezés nem cél, hanem eszköz. Craig úgy gondolta, hogy a színész is csak marionettbábu a rendező kezében, Jacque Copeau pedig csupán a díszlet említé illusztrációként. Mindketten azt sugallják, hogy a rendező kezében van a teremtor erő, amivel formál és alkot. Ezért a rendező is művész, nem? Ő vá-

lasztja meg továbbá a többi munkatársat, a színészt, a díszlettervezőt, a zenészt, a koreográfust és a statisztát. Ő üzen a kornak a darab eszközeivel.

■ **A befogadó**

Hogy miért emlegetem a befogadót folyton mint a darab részesét, és azt hogy az elemző ne felejtse el a befogadót is lenni? A válasz egyszerű: a befogadó is része a darabnak. „A néző az atmoszférának része, együtt »játszik« a színésszel.” (Mihail Csehov: *A színészhez*, Polgár Kiadó, 1997) Fontos része a darabnak a befogadó, hiszen vele éri el végső célját a mű. Gondolkodásra, megdöbbenésre készíteti, alakítja személyiségét. Csehov is felismer- te ezt: „a közönség nem elemez, hanem átél”, és a színész munkája fontos részeként jelölte meg azt, hogy figyelje a közönséget. Bár nagy probléma, hogy „A mai közönség nem tudja megbüntetni a sznob színházat. Még a színészt sem.”, hiszen ez egyrészt az őszinteség megszűrése, másrészt talán a kritikusok dolga büntetni a színészt és a darabot, ha a közön-

ség nem teszi meg? Nem hiszem. Kedves közönség, tessék véleményét nyilvánítani!

■ **A külső formák**

Az elemző ebben az esetben vagy az atmoszférából von le következtetéseket azzal kapcsolatban, hogy milyen szerepe van az adott eszköznek, hogy mit közvetít, vagy személyesen a rendezőhöz fordul. De az is lehet, hogy befogadóként abszolút elemezni és értelmezni tudja azt, és mivel az is hiteles értelmezés, elfogadható. Itt felvetődik egy kérdés, hogy a kritikus azzal, hogy megfigyel és elemez, alkot, művésznek tekinthető-e, illetve akkor a befogadó szintén művész? Ennek a kérdésnek a megválaszolását a modern kor színházának értelmezőire bízom.

És végül ne feledkezzünk meg a felelősségről sem! Fontos tudatában lennie a kritikusnak azzal, hogy amit létrehoz, az befolyásol, hatással van a közvéleményre és az emberek szemléletvilágára. Ez nem kis felelősség.

Major Zsuzsanna

Bánk Bán a Szabadtérin

Lehet, hogy megvetendő sokak által, amit most bevallok, de a reformkor számomra nem a legmegkapóbb fejezete az irodalomnak vagy a zenének, ezért nem gondoltam volna, hogy idén augusztus 20-án életem egyik legszebb élményét köszönhetem Erkel *Bánk Bán* című operájának.

A szereposztás igazi csemegét ígért: *Bánk bán*: Kiss B. Attila; *Melinda*: Tokody Ilona; *Gertrúd*: Marton Éva; *Tiborc*: Bede-Fazekas Csaba; *Ottó*: Kovács István; *Petur*: Sólyom Nagy Sándor; *Biberach*: Réti Attila; *II. Endre*: Gábor Géza

Ha nem mentem volna, életem egyik legnagyobb lélekölését hagytam volna ki. Egyszerűen ott volt az Isten. Nem tudom, hogy mennyire jön le így, szavakban, írva, de próbálkozom. Kiss B. Attila Bede-Fazekas Csabával együtt zseniális volt. Két nagyon nagy fekete bárnya volt az előadásnak, Marton Éva és Tokody Ilona művésznők. Marton művésznőnek egyszerűen sem a dallam, sem a szöveg nem volt meg. Tokody legalább a dallamot hozta – hatalmas hangképzési gikszerrel... Annyira durva volt,

hogy ha pontosan szerettem volna tudni, mit énekelnek, akkor a kivetítőkön lévő német szöveget kellett olvasnom. A rendezés és a színpad, a koreográfia Bánkkal és Tiborccal mindezt feledtetten.

Szerepelt egy tánckar is, a démonok, három hármascsoport, tiszta feketében, hatalmas anyag volt a ruhájuk, és a fejükön fekete hálót viseltek, úgy nézett ki, mintha szákból csinálták volna. Úgy mozogtak velem, mint a Vidocq-ban a gonosz. Teljesen elvarázsoltak, nagyon jól mozogtak, elmondhatatlanok voltak. Akkor szöktek könnyek a szemembe (és most is libabőrös is lettem az élmény felidézésétől), amikor Bánk két emelet magasan, a díszlet legretetjén, egy szál pallón – mely mögött a Dóm rózsablakát kivilágítva láthattuk – elkezdte énekelni a *Hazám, hazám* áriát. Az ég fölöttünk csillagos volt, Tiszasziget felé vilámlott, amit lehetett látni, mintha a Jóisten csinálta volna az égben hozzá az égi

díszletet. Mindenki, aki tudta a szöveget, együtt énekelt Bánkkal – többek között én is. Felnéztem a csillagokra, és tudtam, itt van köztünk az Isten. Hatalmas vastaps hangzott fel az ária után, 10 percig nem tudtak továbbmenni a darabbal, egyszerűen zseniális volt! Olyan lélekölés, hogy az energiájának negyedétől is elrepül az ember! Az pedig szintén nagyon tetszett, hogy a temetés koreográfiája szerint megszólaltak a Dóm hangjai.

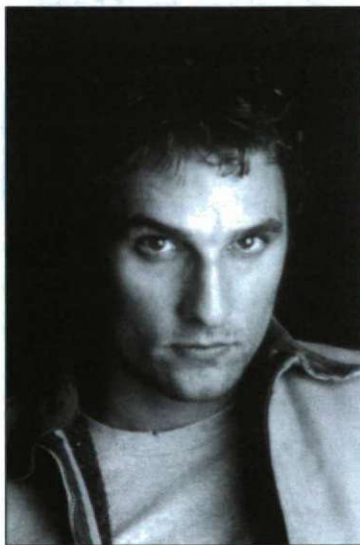
És most megbánom a reformkor iránt tanúsított közönyt, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa.

véhanga

Arcok a vászonról

MATTHEW MCCONAUGHEY

SOROZATUNKBAN OLYAN SZÍNÉSZNŐKET, SZÍNÉSZEKET SZERETNÉNK RÖVIDEN BEMUTATNI, AKIK TÖBB MEGHATÁROZÓ FILMBEN MEGMUTATTÁK TEHETSÉGÜKET, ÁM MINDEZEK ELLENÉRE MÉGSEM TARTOZNAK A SZUPERSTÁROK KÖZÉ.

Az amerikai piac egyik karizmatikus és kimondhatatlan nevű színésze 1969. november 4-én látta meg a napvilágot a texasi Uvaldeben. Már gimis korában is buktak rá a csajok, meg is választották a legjobb képű csáknak. A sulis elvégzése után úgy döntött, jogi pályán kezdi a babérratást, de nem jött be neki a száraz melő Ausztráliában, így visszatért a hazájába és beiratkozott az austin-i filmfőiskola rendezői szakára. Itt kapott kedvet a színészkedéshez, de mellette rendezett és fényképezett is. Első remek főszerepét a vérdús *A texasi láncfűrészkes gyilkos visszatér* című nagyszerű sorozat negyedik részében kapta, ahol Renée Zellwegerrel együtt parázhattak.

Második, az előzőnél már jóval jelentősebb főszerepét egy olyan filmben kapta, ahol eredetileg csak egy rasszista hőzöngőt kellett volna alakítania, de ő meggyőzte Joel Schumachert, hogy ő játszhasza az egyik főszereplőt, a kisvárosi ügyvédet. Ez a film nem volt más mint az *A Time to Kill*, vagy ahogy nálunk játszották: *Ha ölni kell*. Az 1996-os év szerintem legjobb filmjében igazi sztárparádé mellett nem volt egyszerű dolga az ismeretlen Matthew-nak, olyan kollégák mozogtak mellette, mint Samuel L. Jackson, Kevin Spacey, Oliver Platt, Sandra Bullock, Donald Sutherland, Kiefer Sutherland, Ash-

ley Judd. Ha valaki rasszista témájú film forgatásába kezd, az mindig veszélyes talajokon jár, hiszen ez odaát is mindig kétnyes téma marad. Nos, ez a film elég durván sétál bele az érzékeny amerikai lelki világába, megdöbbentő képet mutatván arról, hogy a világ urai mennyire sebezhetőek még mindig. A Jackson által alakított Hailey kislányát megerőszkolja két ittas farmer, mire az összehant apa lelövi őket a komolyan nem nevezhető bírósági eljárás közben. Ez felkelti az ország érdeklődését, betetőzve a helyzetet megjelennek a fehér csuklyások is, és velük szemben is kell képviselni védcüküket a fiatal és tapasztalatlan ügyvédeknek.

Valószínűleg Spielberg is láthatta a filmet, hiszen gyakorlatilag azonos szerepet kapott McConaughey az *Amistad* című, igaz történeten alapuló drámában. Az 1839-ben játszódó történetben ezúttal hajójukon fellázadó és gyilkoló rabszolgákat kellett megvédenie, méghozzá mindenféle verbális segítség nélkül, hiszen nyelvtudás hiányában senki nem értette a szerencsétlen afrikaiakat, akik egy teljesen idegen és számukra érthetetlen világban gyakorlatilag gyermeki naivitással tűrik meghurcoltatásukat. Djimon Hounsou, Morgan Freeman, Anthony Hopkins és Anna Paquin mellett kellett ezúttal bizonytania hősiüknek, aki remekül alakította a kissé kótyagos ügyvédéjét.

Ugyanebben az évben (1997) már az ufókkal próbált kapcsolatba lépni Robert Zemeckis *Kapcsolat*ban. Judie Foster mellett harcolva (és néha ellene, no de kizárólag az ő érdekében) keresi az igazságot, ami odaát van. Érdekes film, nem a megszokott idegenes, az biztos, de a klisék ellenére mégis élvezhető.

Az 1999-ben forgatott *Ed TV* már jóval lazább, itt a médiastárság hirtelen rá szakadó terhével kell megküzdnie az Edet alakító Matthew-nak. Korunk jellemző jelensége a valóságshow-hatás, melybe könnyebb bekerülni, mint dicsőn távozni és visszatérni a régi kerékvágásba.

Egyre népszerűbb lett, így egyre több laza filmben is szerepet kapott, játszhatott szerelme Jennifer Lopezzel a *Szeretném, ha szeretnél* című romanti-

kus vígjátékban, valamint a fantasztikus elnevezésű *Hogyan vesztünk el egy pasit 10 nap alatt?* című alkotásban Kate Hudson partnereként. Erősen súrolják az egyszer nézhető kategóriát, de neki is élni kell valamiből.

Mindenképpen érdekesebb volt viszont látni őt a *Reign of Fire* című sárkányos utópiában, ahol a felébredő fenevadak ellen küzdött egy zsoldos csapat vezetőjeként. Noha a Christin Bale által alakított Quinn figurája a pozitív főhős, mégis McConaughey Van Zanja viszi el a babért. Kigyúrva, kopaszon, mocskos arcszörzettel rá sem ismerhetünk a korábbi filmek jóképű szépfűjára. Nyers, kíméletlen és halálos. Maga a film megosztotta a rajongókat, hiszen még mindig nagy az elvárás a sárkányos filmek iránt, és nem feltétlenül a jövőben látnánk őket szívesen. A történet egyszerű: a felébredő sárkányok letakarítják szinte a teljes élővilágot maguk körül. A túlélők rejtőzve élnek, és csak a túlélés ösztöne tartja őket életben, ekkor érkezik Van Zan és csapata, akik új távlatokat nyitnak a túlélők előtt, egyúttal feltárva az egyetlen lehetséges utat. Látványos film, szürrealista látásmód Rob Bowman rendezésében.

További filmjei: *Tökéletlen idők* (1993), *Földreszállt angyalok* (1994), *Bármit, bárhol, bármikor* (1995), *Hatalmas aranyos* (1996), *A Newton-fiúk* (1998), *U-571* (2000), *Kavalkád az élet* (2001), *Isten haragja* (2001), *Pérez beszél* (2005), *Szahara* (2005), *Anyám nyakán* (2006).

Jevgenij

Takács Tibor fotókiállítása

TAKÁCS TIBOR A JÚGYU III. ÉVES INFORMATIKUS KÖNYVTÁROS-SZÁMÍTÁSTECHNIKA SZAKOS HALLGATÓJA.

A FOTÓZÁS A HOBBIAJA, DE MÁR KOMOLYABB SZINTEN IS FOGLALKOZIK A KATTINTGATÁSSAL. FOTÓKIÁLLÍTÁSA SZEPTEMBER 25-TŐL OKTÓBER 20-IG TEKINTHETŐ MEG A TÁK FOLYOSÓJÁN.

Mikor vettél először fényképezőgépet a kezvedbe?

2002 óta fotózom, akkor filmes géppel kezdtem, de már rég áttértem a digitálisra, amit az egyszerűbb kezelhetőség miatt jobban szeretek.

Fotós végzettséggel is rendelkezel vagy egyszerűen csak adottság a jó kép elkészítése?

Szakkönyvek tömkelegét olvastam, és olyanoktól tanultam, akiknek papírja van róla. De tanulni igazán a saját káromon tanultam. Kezdetben a makrofotózást sokszor nem megfelelően használtam, de aztán az idő múlásával megtaláltam a legjobb beállítást. Persze addigra egy-egy téma elment, elmászott, elmúlt, de most már ez a veszély nem áll fenn.

Ezek szerint vannak példaképeid.

Igen, vannak. A természetfotósok közül Daróczy Csabát, a művészfotósok közül dr. Matyasi Gábort emelném ki. Megfogalmazni nem tudom, hogy miért ők. A képek átható erejük, ami engem teljesen elvarázsol.

Mi a kedvenc témaköröd?

Legjobban madarakat és modelleket szeretek fotózni. A madarakat nehéz elkapni, és nem mindenki tud úgy fényképezni, hogy jól sikerüljön a kép. A modellnél sem egyszerű a helyzet, igaz ott odaálltok elé és kattintok, de a jó képhez kellenek kis trükkök, amiket semmilyen szakkönyv nem ír, csak a tapasztalat által alakulnak ki. És az az érték, ha ezeket a képeken be tudom mutatni.

A lányok meg vannak elégedve a képekkel?

Fotózás előtt mindegyik lány siránkozott, hogy róla még nem készült kép, nem szereti, ha fotózzák, nem fotogén, kövér, de ez butaság. Mindenkinek megvannak az előnyös részei, amiket kiemelve nagyon jó képeket lehet készíteni. Így a sorozatokat látva nagyon meglepődtek és örültek, hogy készülnének róluk jó képek.

Hol készülnek a képek?

Mikor hol. A helyszín változó. A természet szépségeit többnyire Kunágotán fedezem fel, egy községben, ahol könnyen hozzáférhetek a növényekhez, az állatokhoz és magához a tájhoz. Itt Szegeden inkább a modelleket jó fotózni, erre a legjobb hely a Tisza-part és sokszor a Károlyi Nagyterme a „műterem”.

Mennyire drága hobbi a fotózás?

Eddig 220 ezer forintot fektettem a fotózásba. Ez a pénz fedezte a gép, az objektív, a memóriakártya, az állvány, a fénytechnika és az aksik árát. Kicsit drága hobbi, mert ez a 220 ezer úgy jött össze, hogy mindent a legolcsóbb helyen szereztem be. Viszont a másik szenvedélyem a motorozás, ami még drágább, így azt nem is őröm.

Tehát drága, de még így is nagyon szeretsz kattintgatni. Miért?

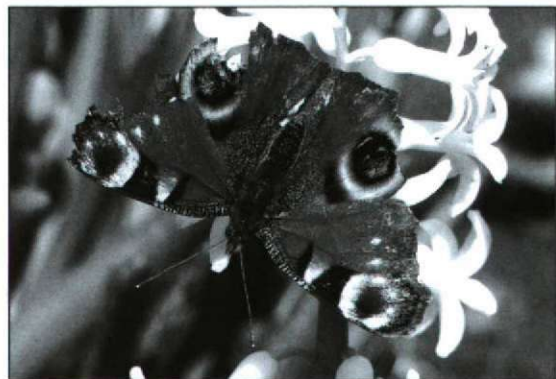

Azért fotózom, és a képeket azért rakom fel a weblapomra, hogy megmutassam a világnak magam, pontosabban a személyiségem. Úgy gondolom, hogy az általam készített képek önmagam leképezései. Egy ember életében vannak emlékkockák, az én életem ez által olvasható le a képeimről.

Milyen gyakran veszel részt pályázatokon?

Ritkán. Eddig mindössze háromszor pályáztam, és kétszer lettem dobogós. Természetfotó-pályázaton megyei 2. helyezést értem el 2005-ben, idén pedig antirasszista fotópályázaton országos 3. helyezést értem el. Nem vagyok pályázatfigyelő ember, és az sem áll közel hozzám, hogy mindenhova beküldök mindent, hátha nyerek. Amikre pályáztam, azok testhezálló pályázatok voltak, azokra mindenképp be kellett adnom egy-egy képet, és tessék, háromból kettő dobogós helyen végzett.

RB

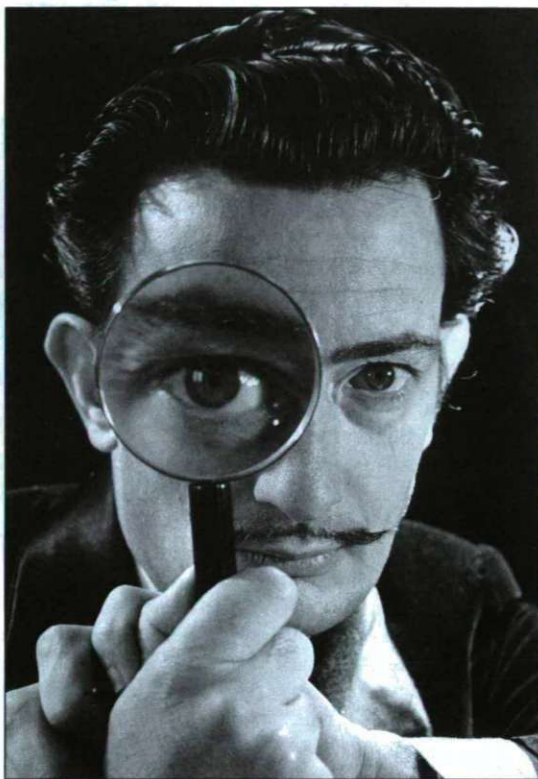

Aranykor, ruha és mese

HA VALAKI MOSTANSÁG ELVETŐDIK A KÁRÁSZ UTCA FELÉ, ELSŐ PILLANTÁSA BIZTOSAN A MOLINÓRENGETEGEN AKAD MEG, AMELY A SÉTÁLÓK FEJE FELETT FESZÜL. AZ IDEI ŐSZ ROSKADÁSIG VAN KÜLÖNBÖZŐ PROGRAMOKKAL, KIÁLLÍTÁSOKKAL, SZÍNHÁZZAL. MIND KÖZÜL A LEGKIEMLEKEDŐBB MINDEN BIZONYNAL AZ ARANYKOR CÍMŰ SALVADOR DALÍ-KIÁLLÍTÁS A FEKETE HÁZBAN.

Azt hiszem, Dalí neve minden ember számára ismert és legalább egy képe azonnal beugrik. Összetéveszthetetlen festői stílusa a szürrealizmus igazi képviselőjévé tette, alkotásaiban keveredik az álom és a valóság. Életútja rendkívüli, szinte a teljes huszadik századot átélte és szinte valamennyi művészeti ágban alkotott: reklám, film, balett, divat, ékszer, illusztráció, sőt rajzfilmvázlatokat készített Walt Disney számára. Dióhéjban csak annyit róla, hogy egy katalán jegyző fiaként látta meg a napvilágot Figuerasban. Az egy évvel korábban, kétévesen elhunyt bátyja nevét kapta, és szülei mindig is testvére reinkarnációjaként kezelték, ez meghatározta egész életét. Nyolcévesen műtermet rendezett be padlásukon. 15 évesen állított ki először, szülővárosának színházában. Ismerte Picassót, Mirót, Le Courbusier-t, Grist. Szenvedélyes művész volt, aki az egészségesnél kissé több önbizalommal volt megáldva, tanuskodik erről Dalítól feljegyzett számtalan idézet egyike: „A szürrealisták és köztem az a különbség, hogy én szürrealista vagyok.” Példaképei voltak Velázquez, Goya, El Greco, Dürer, Leonardo da Vinci, Michelangelo; madridi akadémiai éveit alatt megismerkedett Luis Buñuellel és Federico García Lorccával. Buñuellel közösen készítette *Az andalúziai kutya*, valamint az *Aranykor* című filmet, melyekkel megteremtette a szürrealista film műfaját.

Műzsája – Paul Éluard felesége – Gala volt, akit Éluard halála után feleségül vett, a nő elkísérte a katalán művészt egész életében. Gala 1982-ben hunyt el és ettől kezdve Dalí felhagyott a festéssel, elvonult a nyilvánosság elől.

1989-ben követte szerelmét. Utolsó kívánságának megfelelően a figuerasi színházmúzeumban temették el.

Dalít a kritikusok nem fogadták el, a közönség viszont imádta, és sokan szeretik a még ma is. A szegedi tárlaton egy kicsit más Dalít láthattak az érdeklődők. A Fekete Házban grafikáival, könyvillusztrációival találkozhatunk. A kiállítás anyaga Richard H. Mayer gyűjteményéből származik, a Galerie Böttingerhaus együttműködésével mutatják be Szegeden.

A festészetével szemben illusztrációi, grafikái, akvarelljei egy intímabb világba kaluzolják el a nézőt. Lenyűgözően könnyed ecsetkezelés mellett képes a legapróbb részletekig menő tanulmányrajzokat készíteni és a kettőt ötvözni. Bá-

mulatos, miként jelenít meg tökéletesen pár vonallal egy-egy figurát. Minden egyes rajza rendkívül kifejező, egyben titokzatos, megfejtésre váró. Dalíhoz híven alkotásai csöppet sem mentesek az erotikától és a megbotránkoztatástól. Nem szokványos könyvillusztrációk ezek. A világirodalom műveit újraértelmezi. Megtekinthetjük Don Quijotét, Trisztánt és Izoldát, Keresztelő Szent Jánost, amúgy „dalisan”. Számomra viszont a legérdekesebb élményt az *Alice csodországban* című könyvhöz készült munkák jelentették. Úgy gondolom, ez a mű a maga elvont világával testhezálló feladat lehetett a művészeknek.

A Móra Ferenc Múzeum nagy hangsúlyt fektetett erre a kiállításra. Szó szerint Dalí-lázban tartotta a várost. A Somogyi utcát Dalí utcára keresztelték, egy étterem menüt nevezett el a katalán mesterről, fényképezkedhetünk Dalí bajuszban. Sőt örült estéket is szerveztek a híres festő szellemében, amire a szokásos jegyárért lehetett bemenni, ám azok, akik Dalí bajuszt viseltek vagy festettek, esetleg akinek Dalí tetoválás vagy henna ékesítette testét, Dalí sapkát viselt, ingyen vehettek részt a tárlatvezetésen. Ha már tárlatvezetésnél tartunk, a látogatók sajtós bemutatón vehettek részt Gesztesi Károlyval, és meghallgathatták, miként értelmezi a színművész Dalít.

A kiállítást október nyolcadikáig lehetett megtekinteni. Érdemes volt rá elmenni, hiszen a száz munkát tartalmazó tárlatról és a nagy felhajtásról még a spanyol sajtó is említést tett: egy magyar város egy hónapra Dalíba öltözött.

Helyreigazítás

Előző számunkban tévesen Dévényi Dia aláírásával jelent meg a Fekete Ház Daliról szóló sajtóanyaga. Természetesen nem állt szándékunkban sajtóunkként feltüntetni az írást. Az érintettektől és olvasóinktól elnézést kérünk!

A Fekete Házban nem csak a katalán művész munkáiban gyönyörködhetünk. Párhuzamosan a Dalí tárlattal az emeleten egy egészen eltérő kiállítás várja a látogatókat, mely ezúttal a divat szerelmeseinek lehet kiváló csemege. Így öltözött a *Szögedi nemzet* címmel tárlatot láthatunk régi korok ruházataiból. Megnézhetjük, mivel is dolgoztak a régi szabómesterek, hogyan is nézett ki egy szabóműhely; milyen volt ez a mesterség fénykorában, és hogy épült le napjainkra. Követhetjük, miként változott ruházódásunk a 20. század folyamán. Változó világunkban az öltözködés már nem hordoz annyi szimbolikus jelentést, mint a régi időkben. Nem divat szabóságba járni, az áruházak polcairól emeljük le tucatöltözékünket. Azzal, hogy ez a szakma fokozatosan eltűnik a köztudatból, elvesznek ezzel kapcsolatos szavaink is, mint például a mente, párta. A kiállítást a Móra Ferenc Múzeum gyűjteményéből állították össze azzal a szándékkal, hogy a látogatók megismerhessék, miként öltözködtek Szegeden elődeik, ha kimentek az utcára sétálni, esküvőre mentek vagy egyszerűen a négy fal között tettek-vettek. A tárlatot decemberig lehet meglátogatni.

A könnyedebb műfajok kedvelőinek tudom ajánlani a Kass Galériát, ahol október 22-ig nézhetitek meg szlovákiai magyar művészek könyvillusztrációit. Gyermekkorunkat idéző mesék világába csöppenhetünk bele. Sajnálatos módon ma már kevés igényesen megrajzolt mese- és verseskötényv található a boltok polcain. Kommersz, egy kaptafára épülő történeteken és képi világon nőnek fel a gyerekeink, hogy aztán fantáziátlan, sematikus felnőttekké váljanak. Pedig az igazi értékekre nevelés a tanulságos és jó mesékkel kezdődik. Ezenkívül egy nemzet kultúráját is magukon hordozzák a képes könyvek. Egy művésznak hálás feladat a könyvillusztrálás, hiszen ez az a műfaj, ahol leginkább megmutathatja egyéniségét, és közel kerülhet a közönséghez. A tárlat célja, hogy pótolja a hiányt a meséskönyvek terén, és felkeltse az érdeklődést irántuk.

Dévényi Dia

CENTRÁL
KÁVÉZÓ
ÉS RETRO CLUB

A CENTRÁL KÁVÉZÓ ÉS RETRO CLUB SZEPTEMBER 19. ÉS DECEMBER 12. KÖZÖTT MINDEN KEDDÉN A DIÁKVNIAK KÁVÉJAZ. A MEGSZÜLTETETT RETRO HANGULATT A MEGSZÜLTETETT KÁVÉS MŰSÉGREN FELTÁRUL DELEMPVEL ÉS PALACKOCCIVAL VÁRJA SZEGED DIÁKJAIT.

SZECHÉNYI TER. 3. TISZA HÉTEL TEL. 62 634-612

...az igényes szórakozás szerelmeseinek!

Rejtvényünket letölthették a Tű honlapjáról is!

	A SZÁMOZOTT SOROKBAN ALBERT EINSTEIN GONDOLATAI REJTETTÜNK EL	TERMEKEI A GÉPKOCSIK	LEVESPOR MÁRKA	TUKÓ-FESZÍTŐ ESZKÖZ	KINZSI-ERŐS EMBER VOLT	VÁG-VÁROS PARTI	ELEKTRON-VOLT RÖVIDEN	GYULLADÁS RÖVIDEN	EDESVID RAGADOZÓ HAL	PRIMITV SZÁLLÍTÓ JÁRMŰ	AZ ÁTTILÁVAL ROKONFFI NÉV	MAGYAR AUTÓK JELZÉSE	ZARAGOZA FOLYÓJA	
1														
2		A	K	E	P	Z	E	L	O	T	E	H	E	T
DOLGOZÓKAT SZÁLLÍTÓ SZEREL-VÉNY	H	U	N	K	A	S	V	O	N	A	T	B	S	
JAP. PING-PONGOZÓ (SIGÉD)	I	T	O		L	O		B	A PINCEBE VAN, DE ÜRES	L	E	K	A	
ISSÉN BABA-HÁZANAK LAJOKJA!	N	O	R	A		L	A		MEG-MEG-CSELLAN HELYRE PAKOLÓ	V	I	L	L	
NAGY VÍZ SZARDÍNIA ÉS KORZIKA KÖZÖTT	T	I	R	R	E	N	T	E	N	G	E		F	
AFADNI KEZDI	A	P		A	R	A		L	NÉVELŐ	A		K	O	
LŐSZERSZÁM RÉSZE	F	A	B	L	A		E	R	A		E	B	E	
HIVATALOS PAPIR	I	R	A	T		I	N	A	L	O		A	R	
AZ ÚT JELE A FIZIKÁBAN	S		L	O	S	O	S	K	A		A		N	
AZ ÖSSZEADÁS SZAVA (FALVÉGI)	M	E	L	Z		Z	O	K	O	G	O		S	
SAVVAL ELTÁVOLÍT RÉS, RÖVIDEN	P	L	E	M	A	R	A	T		D	I	L	I	
MEGSZŰNŐ (FORRÁS)	R		T	E	L	U	T	O		E	L	D	O	
NEM ISMER BE	E	L	A	P	A	D	O		SZOMBAT-HELYI HOTEL VOLT	I	R	I	S	
	T	A	G	A	D		T	A	P	A	S	Z	T	

Szeptemberi rejtvényünk helyes megfejtése:

Céltalan élet nem lehet tiszta

Helyes megfejtőink: **Gósi Csaba és**

Hajduk Vera (IV. egészségügyi tanár – informatikus könyvtáros)

Nyereményeiteket átvehetitek a Tű szerkesztőségében. Gratulálunk!

E havi rejtvényünk soraiban Albert Einstein gondolatát rejtettük el.

A helyes megfejtők között Juhász Gyulás ajándékcsoportot sorsolunk ki.

Beküldési határidő: 2006. november 1.

A megfejtéseket a Tű szerkesztőségébe várjuk!

SZEGEDI EGYETEMI RÁDIO
SZER
 WWW.SZER.RADIOE.HU

MUNKATÁRSÁKAT KERESÜNK!

műsorvezető
hírszerkesztő

Audíciós tudás, apróhíres tudás, rádiós kommunikáció, barokk és psziché, kedveljük!

Jelentkezni egy rövid beszélgetéssel ide:
szor@radioe.hu
 Szeged, Széchenyi tér 10.
 6620-334-88-84 (Központi telef.)
 6620-382-58-88 (Külsős Szerkesztőség)

II. rész

Tomster hihetetlen kalandjai

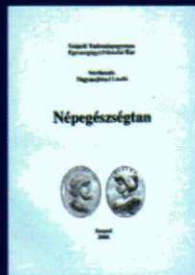

Újdonságok a JGYF Kiadó boltjaiban

Egészség és nyelv.
Mire alkalmas a neurolingvisztika?
Érdekes szakkönyv a nyelvi patológiákról és az emlékezeti működésről.

HOFFMANN ILDIKÓ –
NÉMETH DEZSŐ:
Fejezetek a neurolingvisztikából
SZEK JGYF Kiadó,
124 oldal, 1.423,-Ft

Megőrizhetjük-e egészségünket? Mit tehetünk?
Szakmai jegyzet az Egészségügyi Főiskolai Kar hallgatói számára, de minden érdeklődő tanulhat belőle.

NAGYMAJTÉNYI LÁSZLÓ
(szerk.): Népegészségtan
JGYF Kiadó, 2006. 204
oldal, 2.603 Ft

„Az ember szabadnak és egyenlő jogúnak születik, és az is marad.”
Érdekes szakkönyv vizsgálja az egyenjogúság problémáját a magyar közjog fejlődésében.

KISS BARNABÁS:
A jog egyenlősége
– az egyenlőség joga
SZEK JGYF Kiadó,
300 oldal, keménytáblás,
3.586,-Ft

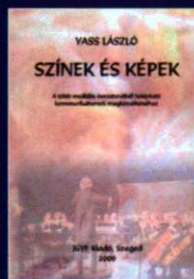

Hatalom, jog, gazdaság,
történelem, építészet,
emberi természet, nyelv,
művészet
Neves szerzők tanulmányai
egy kötetben.

TÓTH SZERGEJ (szerk.):
Hatalom
interdiszciplináris
megközelítésben
JGYF Kiadó, 2006. 234 oldal

Hogyan látják
Magyarországot
Finnországban?
Szakkönyv, amely a
történelmi események
visszhangját mutatja be.
GOMBOS JÓZSEF:
Stúdiumból politikum –
Magyarország-kép a
világháborúk közötti
Finnországban 1919–1939
JGYF Kiadó, 2006.
300 oldal, 3.264 Ft

Amit a több medialis
összetevőből felépített
kommunikátumokról
tudni kell!

VASS LÁSZLÓ:
Színek és képek
SZEK JGYF Kiadó,
160 oldal,
2.774,-Ft

Kedvezményeinkről érdeklődjeneK
a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó jegyzetboltjaiban.

A JGYF Kiadó új weblapja: www.kiado.jgytf.u-szeged.hu
80 000 féle könyvből lehet rendelni.

Program: október-november

- 06.10.11.- 19.00-22.00h- Country Buli a Riverside együttesel és amerikai táncok a Line Dance Klubbal
- 06.10.12.- 22.00h- JATE KLUB JuGyus Buli
- 06.10.14.- 9.00-14.00h- Tanácsadó Kurzusok: Karrier tanácsadás tréning
- 06.10.16.- 15.00-18.00h- Tanácsadó Kurzusok: Családon belüli erőszak felismerése és kezelése az iskolában
- 06.10.17.- 19.00-21.00h- DiaLóg Klub
- 06.10.18.- 20.00-22.00h- Író-olvasó Találkozó
- 06.10.24.- RETRO CLUB TestCoolTúra
- 06.10.25.- 20.00-24.00h- Halloween Party és jelmezverseny a TÁK-ban
- 06.10.27.- 13.00-17.00h- Tanácsadó Kurzusok: Személyiségfejlődési zavarok gyermekkorban
- 06.11.07.- TISZA SZÁLLÓ 19h- JuGyus Gólyabál – Tisza Szálló
- 06.11.10.- 13.00-17.00h- Tanácsadó Kurzusok: Személyiségfejlődési zavarok gyermekkorban
- 06.11.11.- 9.00-14.00h- Tanácsadó Kurzusok: Karrier tanácsadás tréning
- 06.11.13.- 18.00-20.00h- Belvedere Filmklub
- 06.11.15.- 22.00-1.00h- Meglepetéskoncert a TÁK-ban
- 06.11.18.- 9.00-13.00h- Tanácsadó Kurzusok: Személyiségfejlődési zavarok gyermekkorban
- 06.11.22.- MŰJÉGPÁLYA 19h- Jugyus-TTK Jeges Party Plusz
Dj: Molnár Bé, MC: Krisz
- 06.11.23.- 22.00h- JATE KLUB- JATE JuGyus Buli
- 06.11.28.- ANNA FÜRDŐ 19h- III. Jugyus-TTK-s Fűrdő Party Plusz,
Dj.Molnár Bé, MC:Krisz

JATE KLUB

áprilisi program

Szeged, Toldi u. 1.
Tel.: 62/420-445

www.jateklub.hu

09. /hétfő/ 22h- **BTK-s és ZFK-s EST** -Vodka-narancs akció! 1et fizet, 2t kap!
Kiscsillag koncert
Házigazda: **Dj. Alma** Kisteremben; **Dzsi & Weeck**
BTK-soknak és ZFK-soknak ingyenes!
11. /szerda/ 22h- **KÖZGAZDÁSZ EST** a **Don Pepe**-vel
- Bacardi akció! 1et fizet, 2t kap! GTK-soknak ingyenes!
BÉLGA koncert
Házigazda: **Dj. Alma** Kisteremben; **Dj. Egon**
12. /csüt./ 22h- **JUGYUS BULI** - Jägermeister akció! 1et fizet, 2t kap!
UNITED koncert Házigazda: **Dj. Varga B.**
Kisteremben nosztalgia **Molnár Lajossal**
TÁK tagsággal ingyenes!
13. /péntek/ 22h- **ŽAGAR** koncert
A koncert után party- **Dj. Fraser** Lézer: Laserdesigner
14. /szombat/ 20h- **Bemelegítés buli előtt – Rocky tánctanítással!**
Táncot tanít: **Pap Géza** A belépés ingyenes!
22h- **RETRObbanás** - Jim-Beam akció! 1et fizet, 2t kap!
Házigazda: **Bende Gábor** Kisterem: **Dj. Varga B.**
16. /hétfő/ 22h- **TTK-s EST** - Gin-tonic akció! 1et fizet, 2t kap!
NEO koncert Házigazda: **Dj. Alma**
Kisteremben: **Dj. Egon** TTK-soknak ingyenes!
17. /kedd/ 22h- **Bitangok Éjszakája Vol.4**
Fellép: **NECK SPRAIN; VL 45; SUBSCRIBE;**
GUILTY PARTIES(Rage Against the Machine Tribute)
18. /szerda/ 18h- **HACSAK ÉS SEJÓ** (Az SZTE Kulturális Iroda rendezvénye)
22h- **UNIVERSITAS-SZEGED KHT.-10. SZÜLINAPI BULI**
Házigazda: **Dj. Alma** Kisteremben: **Dj. Egon**
19. /csüt./ 22h- **BALESET MEGELŐZÉSI NAP**
EASY DC és **KISS FOREVER BAND** koncert
Házigazda: **Dj. Varga B.**
Kisteremben nosztalgia **Molnár Lajossal** -Éjfélig ingyenes!
20. /péntek/ 22h- **BasedonBass presents: DRUMTOWN**
Nagyterem: **Dj. Lith** (Imperial Recordings, USA)
Focus(BasedonBass, Pararádió) **Suzuki Samurai**(BasedonBass, Rádió Mi)
Corp.(BasedonBass, Rádió Mi) Vizuál:**Suncity Lights**
Kisterem: **Cord**(Chi-Recordings) **Clairvo**(Mustbeat)
Seta(6. Sebesség) Lézer: Laserdesigner
21. /szombat/ 22h- **80as Party – New Wave zenék a múltból**
Lemezlovas: **Megyeri&Sokol**
Kisterem: **Trendelő DJ. Almával**
24. /kedd/ 22h- **TÁNCHÁZ** a **ROZSDAMARÓ** zenekarral
Lipták Dániel-hegedű, Nagy Gábor-brácsa, Horváth Ádám-bőgő
A belépés ingyenes!
25. /szerda/ 22h- **BTK-s, ZFK-s és EFK-s EST**
-Vodka-narancs akció! 1et fizet, 2t kap!
Kowalsky meg a Vega koncert
Házigazda: **Dj. Alma** Kisteremben: **Dzsi & Weeck**
BTK-soknak, ZFK-soknak és EFK-soknak ingyenes!
26. /csüt./ 22h- **TÖRIS SZAKEST** - Whiskey-cola akció! 1et fizet, 2t kap!
Házigazda: **Dj. Varga B.** Kisteremben: **Dzsi & Weeck**
27. /péntek/ 22h- **SMOKE/BREAK 26.**
Lézer: Laserdesigner
28. /szombat/ 20h- **Bemelegítés buli előtt – Rocky tánctanítással!**
Táncot tanít: **Pap Géza** A belépés ingyenes!
22h- **RETRObbanás** - Jägermeister akció! 1et fizet, 2t kap!
Házigazda: **Bende Gábor**
Kisteremben: **trendelő Dj. Almával**